

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

EMPERYALİZMİN BEYİNİ SİYONİZMDİR

17 Mart 1970

7

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!

Tabii varlığımızın telkin ettiği, varlığın devamı zaruretiye muhalefet, canlı varlık aleminde hemen hemen sadece insanda görülebilir. Organizma ve gayr-i iradî sinir sistemi, hayatın devamı kanununa sıkı sıkıya bağlıdır.

Hayatlarını, hayatın hedefi olan bir gaye için feda edenlerin varlığı bu kanuna zaman zaman itaat edilmediğini gösterir. Hayatlarını, hayatın gayesi uğruna feda edenler daha başka bir kanunun tesiri-ne tabidirler. Bu kanun ise, ideolojik yapıya uyma kanunudur.

Canlı varlıkla beraber insan, bu ikinci kamuna uyar. Bütün hayvanlar, çoğalmak için, mukavemet edilmez bir arzu duyarlar.

Cinslerine göre ayrılmış canlı varlık, bünyesinin icabı olarak, çoğalmak için gerekli faaliyetlere itilir.

Varlığın devamı için gerekli ihtiyaçlardan sonra, canlı varlıkta bu ihtiyaç şiddetle kendini hissettirir. Bu hal, hayatın bir zaruretidir. Hayatlarını, cinsî alâka duydukları varlıklar için feda edenlerin sayısının az olmadığını biliyoruz. Neslin devamı kanununun harikulâde tezahürlerini unutmamak gerekir. Eşlerin karşılıklı sevgisi ve ana sevgisi buna misaldir.

Cinsî arzu bir canlının biyolojik yapısının zaruretidir. Testiküller veya yumurtalık vasıtası ile boşalarak kana karışan maddeler, beyin üzerinde büyük bir tesir icra eder. Böylece fert cinsî arzusunun büyük çapta tesiri altına itilir ve bu, normal olarak, neslin devamını temine müncer olur.

Bazı hallerde, neslin devamı ihtiyacı, varlığın idamesi kanunundan daha kuvvetle tesir edebilir.

Büyük sevgi ve derin alâkayı cinsî arzu ile katıyken karıştırmamalıdır. Zira büyük sevgi ve derin alâka ideolojik yapı tezahürlerindendir.

Analık ise, yine ferdin bünyesinin bir icabıdır. Beslenme imkânlarının bulunmadığı zamanlarda, kadınlar normal gıda alamamalarına rağmen, ana sütünün miktarı ve terkiibinde her hangi bir değişiklik olmaz. Yine aynı şekilde, doğan çocukların ağırlıkları, annelerinin zayıflığına rağmen normaldir. Yani çocuk, ananın aleyhine de olsa, ananın yapısı tarafından korunmaktadır.

Hayatın her anında, çocukları için mahrumiyetlere katlanan, hayatlarını feda eden ana ve babalar görmek kolaydır.

Surrenal ve trioid bezleri de cinsî faaliyete yardım ederler. Bu bezler, bülûğ çağında, her iki cinsten kendisine mahsus bir takım vasıfların teşekkülüne sebep olur. Kadının organik ve ruhi faaliyeti, yumurtalıkta muntazam fasılalarla beliren değişikliklerin muayyen nisbette tesirine tabidir. Yumurtanın meydana gelmesi, aneliğe hazırlık, hamilelik, emzirme safhaları kadının tabii mukadderatıdır.

Neslin idamesi kanunu ve onu doğu-

7

ran organizma faaliyetleri bunlardan ibaretir. Bu faaliyetlerin normal surette karışanmayışı bir başka ıstırap kaynağı halinde büyür ve ferdi buhrana sokar.

Kadının analık haklarından ayrılması, zina, fuhuş, çocuk doğumunu kontrol etme eğilimleri v.s. kadının buhramından baş sorumlu haline gelirler.

İDEOLOJİK YAPIYA UYMA KANUNU:

İdeolojik yapı nedir?

Fert düşünüldüğünde, ideolojik yapı; ferdin iman, düşünce, his ve davranışlarına tesir eden değerlerin bütünüdür. İdeolojik yapı, bünyesi icabı, müşahade edilemez, ancak tesirleri tesbit edilebilir. Göremediğimiz fakat varlıklarından şüphe etmediğimiz mevcutlar gibi, ideolojik yapı da bir realitedir.

İdeoloji, insanın tabii varlığının bir tezahür vasıtası ve ifade âleti olarak kullanılır. İnsanda her düşünce kırıntısı, her itiyad veya hareket bir ideolojinin çocuğudur.

İdeolojik yapımız, görünen tabii varlığımızdan çok daha fazla, enerji ve kuvvet yüklenmeye istidatlıdır. İdeolojik yapımız, tabii varlığımıza nazaran, daha serbest ve kayıtsızdır.

Tabii varlığımızın aynı anda iki yerde bulunması mümkün değildir. Fakat ideolojik yapımızı dolduran enerjimiz, zaman ve mekân buudlarını —nisbeten— tesirsiz hale getirebilir. Maziye sür'atle —zihnen— dönmek, istikbalî tehayyül etmek suretiyle ideolojik yapımız serbestçe hareket etmektedir.

İnsanlarda, onları harekete getiren bir kuvvet, düşündüren bir kudret, hislendiren bir güç tezahürleriyle ortaya çıkar. Bütün insanlar düşünce, hareket ve inanç şeklinde beliren bir ideolojik yapı sahibidir.

İnsanın ideolojik yapısı, en azından insanın tabii varlığı kadar gerçektir. Akıl, his ve iman müşahade edilemeyen ve fakat belirtileri ile bilinen varlıklarımızdır.

İdeolojik yapı hem yüksek bir kuvvet hamilidir, hem de insan bünyesinin ideallerinin bütünüdür. Tabii varlığımız da ideolojik yapımızın tezahür vasıtasıdır.

İdeolojik yapımız çok yüksek bir kuvveti taşıyabilmekte ve onu iş haline getirebilmektedir. Düşünce, tehayyül, hatırlama, hissetme ve hareketlenme gibi fevkalâde ihtimam isteyen çalışmaları yapabilmektedir. İdeolojik yapı, bu faaliyeti yapabilmek için sonsuza yakın bir enerji kullanır. İdeolojik yapı, tesbiti imkânsız, bir enerji sarfederken, biyolojik varlığın ideolojik varlığımızın ifade vasıtası olan sinir sistemi, fevkalâde az bir enerji sarfı ile ıktifa eder. En hassas hafıza makinalarının tesbit edemediği incelikteki geçmiş ideolojik yapımız rahatlıkla bize bildirir.

Hülâsa ideolojik yapı, büyük bir enerji mahallî ve vasıtasıdır. Düşünce, inanç,

hatırlama ve hissetme için gerekli enerji bu vasıta ile intikâl eder.

İdeolojik yapının bünyesinin zaruri ve tabii mahsulleri; değerlerdir.

Değerler, yahut ideoloji; biyolojik hayatın devamı ve neslin idamesi kanununun hakimiyetini zaman zaman tesirsiz hale getirir.

Hayatlarını, inandıkları ideolojiler için, seve seve veren fertlerin çokluğu bu kanunun meriyetini ispatlar. İnsanlar, hayatlarını bağladıkları ideolojiler için, biyolojik hayattan vaz geçerler.

Hayatdan, hayatın gayesi için vaz geçilir.

İslâm tarihinde, ideoloji için hayatlarından vaz geçen milyonlarca insanın temiz hatırası ideolojik yapı kanununun müessiriyetini gösterir.

Asırlardan beri devam eden şanlı tarihimizde de, biz ve düşmanlarımız, hayatımızın gayesi olarak kabul ettiğimiz ideolojiler için dövüştük.

Bugün farklı ideolojiler, çeşitli harp vasıtalarını kullanarak, amansızca dövüşmektedirler.

Demek ki, ideolojik yapının tezahürlerine tabi olma kanunu, fert ve cemiyeti büyük çapta tesiri altında tutmaktadır.

İDEOLOJİ NASIL DOĞAR VE YAŞAR:

İnsan kâinat ve hayatla temas halindedir. Etrafını çevreleyen kâinatı görür, hisseder ve onu tefekkür eder. Bütün canlılar âlemi ile de münasebetde bulunur. Ayrıca kendi ideolojik varlığı ile temasta bulunur. Bir tefekkürden sonra ise, kâinatın var edicisini düşünür. Bu düşünce onun akidesi -doktrini- olur.

Kâinat ve hayat hakkındaki düşünce ya doğrudur, ya da yanlıştır. Kâinatın evveli, sonrası hayatın evveli, sonrası hakkındaki düşünce yani akide ferdin bütün ideolojik yapısını ve dolayısıyla hayatını tesiri altına alır.

Ayrıca insan, tabii varlığının devamı için, madde ve hayatla alâkalanır. Madde ile alâkalanış, maddeyi mevzu yapan ilim, sanat ve tekniği meydana getirir. Hayat içinde bulunan insan hayatla alâkalanır. İhtiyaçlarını gidermek için canlı varlıklar ve hususen hemcinsleriyle kurduğu münasebetler insanın problemlerini meydana getirir.

İnsan, madde ve canlı varlıkla münasebetlerinden doğan, problemlere sahiptir. Bu problemler ideolojik veya tabii problemler olur. Eşya veya canlı varlığın evveli ve sonu hakkındaki düşünce ideolojik problemleri meydana getirir. Canlı varlığın evveli ve sonu hakkındaki düşünce ideolojik problemleri meydana getirir. Canlı varlığın devamı için gerekli münasebetler ise, canlı varlığın problemlerini meydana getirir. Beslenme, giyinme, sıhhatin muhafazası gibi zaruretlar insanı madde ve canlı varlıkla münasebete sevk eder.

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

Yeniden MİLLİ
MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kültür,
tarih, ce menfaatine bağlı, haf-
talık siyasî MİLLÎ DÂVÂ
MECMUASI

Cilt: 1. — Sayı: 7

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

BAŞYAZI

YILDIZ HADİSESİNİN MANASI

Geçtiğimiz hafta Yıldız Akademisi'nin açılışı sırasında çıkan olaylar, basının gayri millî yapısının icabı olarak ya tahrif edildi, yahut ehemmiyetsiz bir şey gibi unutuldu. Gerçekte Yıldız hadiseleri son derece mühim hakikatleri ifşa ediyordu. Türkiye'yi komünist bir dikta idaresine sürüklemeye çalışan bir avuç komünist partizanın kudurganlığını, saldırganlığını isbatlarken, emniyet yetkililerinin hayal ötesi kayıtsızlığını ortaya koyuyordu. Bu kesinleşen durum, millî mücadelemizde taktik değişmelerini zarurî hale getirecek, demektir.

Komünist eşkiyalarının kudurganlığını ve polis yetkililerinin politikasını açıklayan ve millî mücadelemizi yeni kararlar almaya zorlayan bu hadiseyi hatırlamada fayda vardır.

1968 Mayısından beri sokağı zapta yönelen ve her seferinde de halkın ezici darbesi altında gerileyen komünist hareket, en emin üs olarak üniversiteleri seçmişti. Talebe boykot ve işgallerinin meydana getirdiği anarşi havasından ve İnönü başta olmak üzere küçük hesaplar peşinde koşan bir takım politikacıların ve gayri millî basının desteğinden istifade eden komünizm, üniversiteleri bir ihtilâl karargâhı haline getiriyordu. Türkiye'de büyük çoğunluğu dindar ve milliyetçi talebe kitlesi ise, sözde talebe teşkilâtlarının kifayetsizliği yüzünden bir güç haline gelememişti. En büyük talebe teşkilâtlarının binaları saçgıların elinde idi, fakat üniversite solcuların insiyatifine terk edilmmişti. Bu zaaf da eklenince komünizm, üniversiteyi karargâh haline getirmişti.

Ancak komünizm karşısında henüz teşkilatlanmamış geniş talebe kitleleri vardı. Bu teşkilatlanma mücadelesini ise millî mücadeleler sırtlanmışlardı. Komünizm karşısında millet, din ve devletin korunması uğrunda yapıları mücadeleye, talebeler yavaş yavaş iltihak ediyorlardı. Komünistlerin kaleleri bir bir düşüyordu. Capa Yüksek Öğretmen Okulunda tam bir millîlik temin edildikten sonra mücadele İ.T.Ü. ne ve Yıldız Akademisine kaymıştı.

Yıldız'da gerçek milliyetçiliğin sesi komünist safları dağıtıyor, bozguncu sahtekârların ise hased duyguları ve ihanetleri çirkin bir şekilde büyüyordu. Milliyetçilerin çalışmasını fikirle durdurmanın imkânsız olduğunu gören komünistler, yeni yollara müracaat ettiler. Bu, milliyetçileri gayri kanuniliğe sürüklemek olabiliirdi. Bunda da muvaffak olamayınca Işık Mühendislik Okulu'nda yaptıkları gibi silahlı tecavüzlere giriştiler. Karşılarında en gözde dönmüş saldırganları bile ikna etmeyi başaran mücadeleçileri görünce duraladılar, şaşurdular. Ve sonra bizzat öldürdükleri talebenin katilini milliyetçiler arasında aramağa başladılar. İthamları ile milliyetçileri gözden düşürmeğe çalıştılar. Bu taktik de sökmedi. İtham edilen milliyetçiler tahliye edildiler. Mahkeme ithamcılarının, ihbarcılarının tevkifine karar verdi. Bir efsane daha sönüyordu.

Bundan sonra cereyan eden hadiseler komünistlerin nasıl en canavarca saldıracı tertip ettiklerini isbat etmiştir. Nitekim Akademiye giden milliyetçi öğrencilerden ikisi, pazartesi günü okuldan çıkarılma bahanesiyle hırpalanmışlardır. Buna karşılık milliyetçiler, kendileri hakkında yapılan ithamın çürütülmesi gayesiyle sadece pasif mukavemet halinde kalmışlar. Ve bütün âleme göstermişlerdir ki, asıl saldırganlar üç-beş komünisttir. Ve katiller komünistlerin arasında barınmaktadır. Bu gerçek, artık gün gibi aşikâr hale gelmiştir. Ancak hadisenin yüz kızartıcı tarafı şudur: Milliyetçilere küstahca saldıran beş-on kişilik komünist gurubun bir kısmı Teknik Üniversite'den gelen komünistler, bir kısmı ise haklarında tevkif kararı verilmiş bulunan ve polisin güya aradığı (!) bir grup komünisttir. Yıldız hadiseleriyle ilgili olarak, gayri millî basının sipariş ettiği şekilde suçlu aramaya koşan İçişleri vekili, İstanbul Valisi ve polis müdürü şimdi ne yapmaktadırlar? Haklarında tevkif kararı verilmiş 12 kişi ellerini kollarını sallaya sallaya, İstanbul sokaklarında dolassın ve başta İçişleri vekili olmak üzere bütün polis yetkilileri vazife yaptıklarını söylesinler. 12 komünist yakalanmadığı müddetçe polis yetkilileri, komünistleri himaye ithamından kurtulamayacaklardır.

İçişleri Vekili bu kanaate bir sarahat vermemelidir. Ya istifa etmeli, ya bu 12 komünisti yakalayıp adaletin pençesine tevdi etmeli, yahutta komünistleri himaye ettiğini itiraf etmelidir. İki seneden beri katilleri hâlâ bulunmayan şehit Ruhi Kılıçkaran'ın katilleri ne zaman bulunacak? Asılsız ihbarlarla hapisane köşelerinde inleyen milliyetçi, vatanperver ve gerçek mü'minlerin hiç bir makul sebep olmaksızın, yetkili mahkemeye çıkarılması ne zamana kadar beklenecektir? Ve polisin vazife yapmadığının isbat vesikası manasında, 12 komünistin ne zamana kadar serbestçe dolaşmasına göz yumulacaktır?

Su günkü tutumu ile polis sadece komünistlerin şikâyetlerini takip eden, milliyetçilerin şikâyetlerine kulağını tıkayan bir kuvvet durumundadır. Ve komünist tedhişi karşısında can varlığını korumamaktadır. Hakkında tevkif kararı verilmiş bir kaç eşkiyanın güpe gündüz adam tartaklaması ve sonra formda konuşabilmesi, devlet kuvvetlerinin ya iflasının, ya tarafgirliğinin ilanı manasına gelmekte değil midir?

Yıldız Akademisinde cereyan eden hadiseler emniyet yetkililerinin ve okul idaresinin tarafgir tutumunu gösterir, komünist hareketinin canavarca saldırganlığını ispat ederken, milliyetçilere kesinleşen bu durum karşısında yeni vazifeler yüklemektedir.

Bu ise kendi fikir, kanaat ve hareket hürriyetini bizzat kendi kuvveti ile korumaktan ibarettir. Şimdilik mesele bundan ibarettir.

Aykut Edibâli

İnönü neyi isbatlıyor?

Artık Türkiye'de yürütülmekte olan politikanın neleri hedef aldığı, herkes tarafından bilinmeye başlanmıştır. Millet, kendisi üzerinde oynanmakta olan oyunları fark etmiştir. Yüze gülen, perde arkasında her türlü mel'neti işleyen millet düşmanları ve onların iç politikadaki ajanları, ne yapacaklarını artık bilemez hale gelmişlerdir.

Türk milletini iki asırdır, içine düşürdükleri buhranlardan kurtarmaya çalışanların, bizzat «buhran faili» olduklarını millete anlatmak mümkün olmuştur. Yıllardır muvazaa partileriyle milleti kandıranların telâşi bu günlerde çok gülünç bir hal almıştır.

Son kabine buhranına meydana gelen siyasi hayatımızdaki anarşiyi, parti liderleri basit demeçlerle izaha kalkışmışlardır. Partiler içerisinde ana muhalefet partisi ve iktidar partisinin mason kanadı sırf bu yüzden sarsıntılar içerisinde. Bilhassa İsmet İnönü, kendi üzerlerinde toplanan milletin haklı şüphesini dağıtabilmek için sun'i gayretlere girişmiştir. Türkiye'de yürütülen politikayı dikkatle takip edenler bunu derhal fark edeceklerdir.

8 Mart tarihli Milliyet Gazetesinde İnönü'nün verdiği demeç bu sun'i gayreti bir kerre daha ortaya sermiştir.

Yeniden Milli Mücadele'nin çıkmaya başladığından beri ortaya sermeye çalıştığı, «gizli dostluklar» teker teker ortaya çıkmıştır. Bu gizli yardımlaşmanın fark edilmeye başlanması, millet düşmanları için son derece vahimdir.

İsmet İnönü, şimdiye kadar Süleyman Demirel'le dost geçinmiş bir liderdir. Onunla hiçbir zaman büyük ihtilaflar içerisinde bulunmadığını, takındığı tavırlarla belirtmiştir. Sadece seçim dönemlerinde ve önemli bazı hadiselerde söylenen birkaç yuvarlak lafla Türkiye'de ateşli bir mücadelenin yürüdüğü yayılmaya çalışıl-

mıştır.

Meseleyi bilenler için bütün bu gayretler boşunadır. Türkiye'de siyasi hayatın takibinde nelere dikkat edildiği bellidir.

Hal böyle olunca, milletin haklı şüphelerini ortadan kaldırmaya çalışacaklardır. Ne varki her iki partinin liderler kadrosu temel meselelerde tam bir anlaşma içerisinde. Tamamiyle batı felsefesi ne dayanan partilerin, milli bir politika takip etmeleri mümkün müdür? Batının bütün temel müesseselerini alacaksın, sonra da millete dil döküceksin. Avrupalı her müessesenin, Avrupalının kendi akidesinden doğduğu bilindiğine göre, bu millete nasıl bir ideolojinin kabul ettirilmeye çalışıldığı anlaşılır. Mesele bu olunca neyin mücadelesini verdiklerini kendilerine sormak lazımdır.

Milletin uyanış hareketinden gocunanlar, bu şerefli mücadeleyi dejenere etmek için sosyalizme yeşil ışık yakmaya kalkmaktadırlar.

Türkiye'de şimdiye kadar sürüp gelen parti çalışmalarında temel meseleler de «bir ve beraber olmaya» her zaman dikkat edilmiştir. Milletın kaderi üzerinde bu gün bile İttihat ve Terakki artığı masonların hükmettiği bir gerçektir. 1930 yıllarının Serbest Fırka denemelerinde de ne İttihat-Terakkiciler başta değil miydi? Ali Fethi Okyar kızgın bir İttihatçı olup, kendisine son derece itimad edildiğinden dolayı Serbest Fırkının başına geçirilmiş idi. Milletın Halk Partisine muhalefeti ölçmek için kukla muhalefet icad edenlerin demokrasi mücadeleleri, ne kadar sahtedir. Öyle ise millet üzerinde beynelmînel masonluğun kukla liderlerinin demokrasi mücadelesi verdiklerine nasıl inanılır?

Türkiye üzerindeki bu ikili oyunlar yalnız bizde kalmayıp İslâm alemi ve büt-

tün esir Türk ülkelerinde de yürütülmektedir.

Bütçe görüşmeleri esnasında İnönü'nün başvurduğu taktik gene «İRTİCA» yaygarası olmuştur.

Malumdur ki, «irtica» sloganı İnönü'nün, sıkışık anlarında müracaat ettiği taktiktir. Memleketimizde, ne zaman millet aleyhine bir plân hazırlığına girişilmişse irtica balonundan istifadeye kalkılmıştır. Milletın kaderini eline geçirenler milleti hep irtica yaygarasıyla suçlamışlardır. Hakaretin her türlü milletle böylece savrulabilmiştir.

Ama ortada hiçbirşey yokken, İsmet İnönü'nün irticadan gericilikten bahsetmesine sebep ne olabilirdi?

İnönü basında, Üniversite'de, ordu safalarında çok konuşulur hale gelen bir meseleyi, ortadan kaldırmak istemiştir. Yaygın hale gelen kanaat, İsmet İnönü'nün Süleyman Demirel'den farklı bir politika takip etmediği hususudur. Mecmuamızda izahına çalıştığımız mesele de budur. İnönü sırf bu kanaatleri değiştirebilmek için Başbakan'a çatmak ihtiyacını duymuştur. Başbakan'a çatmayı, İrtica hücumları vesilesiyle yapıyor. İrtica balonlarıyla ortalığı bulandıranlar bundan menfaatler temin etmeyi deneyeceklerdir. Bütçe konuşmalarında, C.H.P. parti meclisi grubu toplantısında ayrıca verilen demeçlerde irticadan bahsedilmesi ve Süleyman Demirel'i «İrtica'nın baş temsilcisi» olarak gösterme gayreti tabii ki bir takım neticeler temin edecektir. Bu da Ordu'ya, Üniversiteye, millete «Demirel ile İnönü birbirinden farklıdır» fikrini telkine yaramaktadır.

Beynelmînel masonluğun mutemet adamı olan Süleyman Demirel'i irtica temsilcisi olarak göstermeye kalkmak çok basitçe bir taktikdir. Partisindeki millîyetçileri genel başkan olduğundan beri teker teker temizleyen Demirel'i, bu sıfatla takdim et-

(Devamı 14. Sayfada)

Yıldızda İğrenç Terör

Milletin katmerleşen kininden kurtulamıyacaksınız

Milli Mücadelemizin her geçen gün şuurlanması, Beynelmilel Sionizmin Türkiye'deki kuyrukları, masonları ve komünistleri çığına döndürmüştür. Şimdi sıkışan kedi misali, milliyetçilere saldırmaya, yeni komplolar hazırlamaya çalışmaktadırlar. Uzun zamandan beri kapalı bulunan Yıldız Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisinin açılışı esnasında da aynı hainliği göstermişler ve milliyetçilere saldırmışlardır. Lenin'in «banka soyun, fabrika kundaklayın, okul tahrip edin, evleri talan edin» şeklindeki emirlerine harfi harfine uyan bu caniler Yıldız Okulundaki talebelerin rahat ders yapmalarına mani olabilmek için her türlü sabotajı yapmaktadırlar.

Hatırlanacağı üzere, bundan bir müddet önce, Yıldız D.M.M. Akademisinde bir cinayet işlenmişti. Bu cinayet, mason - komünist işbirliği ve gayri millî basının çığırkanlığı ile milliyetçiler üzerine yıkılmak istemiş, komünistlerin elinde yakalanan molotof kokteyli, dürbünlü tüfek, mavzer, fişek vesaire nazarı itibare alınmayarak altı milliyetçi genç tevkif edilmişti. Ama komünistlerin ithamı tutmamış, adalet tecelli etmiştir. Milliyetçilerden beş tanesi tahliye olmuş, buna karşılık ithameçilardan oniki komünist hakkında gıyabi tevkif kararı çıkmıştır. Milliyetçilerin itham edilmesinde bizzat dedektiflik vazifesi gören, beyanat üstüne beyanat veren Menteseoğlu her nedense şimdi uyuklamaktadır. Katili tesbit ettiğini, suçluların suçlarını itiraf ettiklerini ilân eden masonluğu mevzük Muzaffer Çağlar, komünistlerin yakalanması için herhangi bir faaliyet göstermemektedir. Komünistler de Yıldız Okulu'nda karargâh kurmuş, halk mahkemelerinde millet evlatlarının yargılanmasına geçmişlerdir.

OKUL AÇILIŞINDA MİLLİYETÇİLERE HAZIRLANAN KOMPLO

8 Mart günü, okulun açılması üzerine, derse girmek için okula varan beş milliyetçi komünistlerin tecavüzüne uğramış, derslere girmelerine müsaade edilmemiştir. Daha sonra, okulda tertip edilen forumda, Talebe Birliği Başkanı, hakkında tevkif kararı çıkmış olan Targan Ülbeyi adlı ajan, şu konuşmayı yapmıştır: «Devrimler kansız olmaz. Öleceğiz, icap ederse öldüreceğiz. Bu gün okula gelenler, öldürülmek için gönderilmişlerdi. Her şeye rağmen olaylar bitmedi. Hepinize geçmiş olsun demek istemiyoruz, çünkü daha çok günler geçireceğiz.» Bu sözler

öldürmeye teşebbüs ve tabanca taşıma suçundan mahkemeye verilen bir adamın Yıldız Okulundaki konuşmasıdır. Ve hâlâ bu adam serbest dolaşmaktadır. Bu hadiseler Türkiye'de anarşiyi kimlerin çıkardığını, kimlerin millete ihanet etmekte olduğunu, kimlerin cinayet, tahrib ve tahrikleri yönettiğini açık açık göstermektedir. Bunlar elbette, metodlarını İspanya ihtilalcilerinden, Küba gerillacılarından, banka soyuncusu Leninden, hırsız ve yankesici Stalinden, sabatajı Maodan alan sosyalist maskeli komünistlerdir. Bunlar elbette, okul basma, mavzer taşıma, bomba patlatma laboratuvar tahribiyle millî serveti heba etme hareketlerinin rejisörleri yahudi uşağı sosyalistlerdir. Ama ne gariptir ki, bu olaylar karşısında, okul idaresi, her gün okulda cirit atan katilleri polise ihbar edeceğine, toplanıyor ve milliyetçilerin yirmi gün okula gelmelerine karar veriyor. Bu ne demektir? Bir ülke düşününüz. Yankesiciler, hırsızlar, dolandırıcılar, namus düşmanları kol gezsin, insanları taciz etsin ve o ülkenin emniyet kuvvetleri de yankesicilerin şirretliğinden korktuğu için, ülke insanlarını başka yere nakletsin. Bu ülkede devlet de emniyet kuvvetleri de yok demektir. Şimdi Türkiye'nin durumu da bu şekle döndürülmek istenmektedir. Fabrika işgalleri, öğrenci boykotları, cami bombalama hareketleri tertiplemek, milletin dinine, devletine, tarihine küfretmek suretiyle milletin evladına rahat yüzü gösterilmezken, devlet kuvvetleri acaba ne yapar? Vazifesi milleti müdafaa etmek midir yoksa, üç-beş komünistin çığırkanlığından çekinerek, millet evlatlarına zulmetmek midir? Milliyetçileri okuldan uzaklaştırmakla okulun havasının sakinleşeceğini iddia edenler, gerçekten sükunet istiyorlarsa, diğer okullardan komünist getirip anarşi çıkaran oniki komünist polise teslim etmelidirler. Aksi halde milliyetçi ihracıya sükunet elde edeceğiz diyenler, komünistlerin yeni oyunlarına fırsat hazırlamaktadırlar.

Mazlumların haklarının gasbedildiği bir ülkede, emniyet kuvvetlerinin ve Devletin var olup olmadığından sual etmek lazımdır.

Eğer Yıldız Okulu'nun önünden camie gelen bir ihtiyarın sakalından tutulup hakaret ediliyorsa, bu, milleti korumakla görevli makamların vazifelerini yapmadığına delalet eder.

MİLLİYETÇİ KADROLARIN STRATEJİSİ DEĞİŞMİŞTİR. ARTIK TERÖRE TERÖRLE CEVAP VERİLECEKTİR.

Artık ermeni çocuklarının tezgâhladığı, rum ve yahudi kasalarının finanse ettiği komünist ekiyaların faaliyetlerine devlet eliyle dur demenin zamanı geçmektedir. Milleti korumakla görevli kuvvetler eğer vazifelerini yapmayacaklarsa, bizzat millet, hayatına kasteden, düşmanlarını yok etmesini bilir. Yıldız okulunda buruv kanatılan her milliyetçinin uğradığı hakaretin hesabı mutlaka sorulacaktır. Millete ihanetin cezasında mürru-u zaman yoktur. Milliyetçi kadroların stratejisi değişmiştir. Artık teröre terörle mukabele edilecektir. Millete karşı girişilen her ihanet hareketi, derhal karşılığını görecektir. Milliyetçi kadrolar sabırlıdır. Fakat millete, milletin ordusuna, ahlâkına tarihine, dinine ve devletine yapılan her hakareti, her komploya da hemen cevaplandırmaya azimli, karardır.

Komünistler, Yıldız cinayetinde yaptıkları katil hadisesinin şaşkınlığından hâlâ kurtulamamışlardır. Yaptıkları forumda da bunu ifade etmiş, Yavuz Argun'un da bir müddet sonra tahliye edileceğini söylemişlerdir. Bu onların Ya-

Yıldız'da milliyetçilerin uğradığı acırtıcı millî mücadelemizin kanuniliğini belgelerken, bir avuç komünistin şirretliği ve onlara göz yuman himayecileri, milletin katmerleşen kininde boğulmaya başlamışlardır.

vuz Argun'a iftara attıklarının açık delilidir. Çünkü artık iyice bilmektedirler ki katil hadisesini Yavuz Argun üzerine yıkmaya oyunları su yüzüne çıkmıştır ve hadisenin faillerinin bizzat kendileri olduğu anlaşılmıştır. Yıldız'daki bütün çabaları, içlerindeki bu ruh buhranını telafi etmektir. Ama kurtulma imkânı yoktur. Adalet er-geç tecelli edecektir.

Eğer Türkiye'de adaletin, emniyetin ve devletin varlığından bahsedilecekse;

1 — Oniki komünistin derhal yakalanıp tevkif edilmesi,

2 — Okuldan uzaklaştırma kararı alınan iki milliyetçinin tekrar okula alınması ve rahatça derse devam edebilmelerinin temini gereklidir.

Devlet kuvvetleri milleti korumağa mecburdur. Üç buçuk komünistin yaygarası milletin haklarının zayi olmasına sebep olmamalıdır.

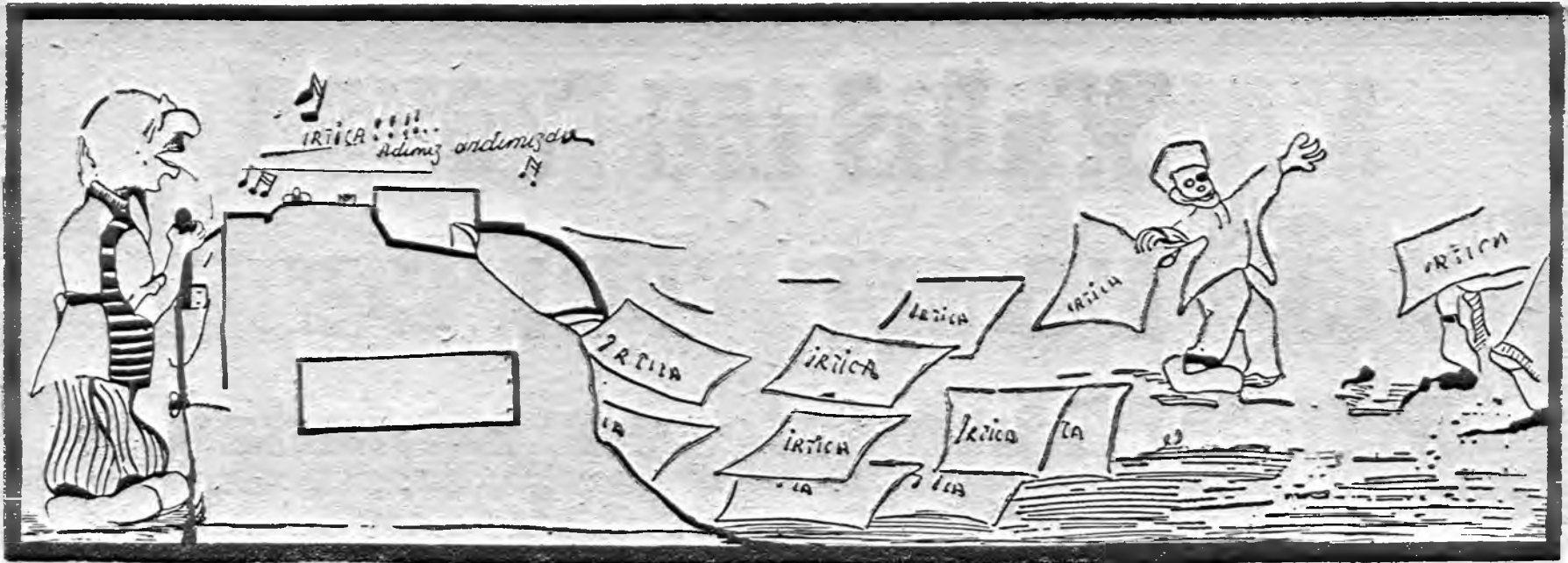
ORDU — MİLLET — GENÇLİK MİLLÎ MÜCADELEDE YANYANA

Bu millet, asırlık düşmanlara karşı vatan, din ve namusunu korumak için dereler dolusu kan akıtmıştır. Her karış toprağında bir şehidin kanı bulunan bu vatan kızıl ordunun çizmeleri altında kirlenmeyecektir. Uniformalı millet evlatlarının ocağı kahraman ordumuz, milletin, dinin ve devletin korunması noktasında, tarihi vazifesini yapacaktır. Bugün, Ordu - Millet - Gençlik elele, millet düşmanlarına karşı verilen mücadeleye, komünist saflarında gedikler açmaktadır. Komünistler demir ökçelerin şakırtılarını işitiyorlar diye millî ordumuza lânetler yağıdırırken, Orta - Doğu Teknik Üniversitesinde Ona, yumurtaya atarken, milletin değerlerine gerçekten bağlı, hamını şanlı tarihinden alan şahin bakışlı yiğitler, milletin hayat müdafaasına hazır olduklarını belirtmektedirler.

Türkiye'de milletin millet düşmanlarına karşı verdiği Millî Mücadele milliyetçi kadroların rehberliğinde her geçen gün şuurlanmakta, sağlam adımlarla hedefine yaklaşmaktadır. Ordu - Millet - Gençlik birbirine dayana dayana yürütülen mücadele Türkiye'de yahudi ve hristiyan hakimiyeti kalmayınca, bütün millet düşmanlarının ajanları ve bezirganları yok oluncaya kadar devam edecektir.

Komünizmin fikir karşısında kaba kuvvet kullanma olduğu isbat edilmiştir. Resimde Yıldız'da beş komünistin saldırısına uğrayan Bülâl Başer görülmektedir.

Ulus'un irticalı

Geçen hafta Ulus gazetesi tarihi gele-
neğine bağlı olarak yeniden irtica ticareti-
ne başladı. Ulus'un bu yeni hareketi siya-
si dalgalanmaların girdabında başlatıldı.
Ve bu harekette ilk mevzu olarak Darende
meselesi istismar edildi.

Darende'de ne olmuştu? Bunu Ulus
gazetesi aynen şöyle anlatıyordu: «Daren-
de'de irtica hareketi kanlı hal aldı. İrtica
olayı dün sabah yeni gelişme göstermiş ve
çember sakallı nurcular topluluğu Orta
okulu basarak önce müdür Mehmet Gön-
cü'yü daha sonra da Kaymakam ve Kom-
seri komaya sokuncaya kadar dövmüşler-
dir.» (7.3.1970)

Oysa aynı naberi diğer gazeteler şö-
y veriyordu: «Darende Ortaokulu tahrip edi-
ldi.» (Milliyet, 7.3.1970), «100 kadar şahıs
Darende Orta okulunu öğrencilerle be-
ra-
ber tahrip ettiler.» (Cumhuriyet, 7.3.1970)

Millet düşmanlığının temsilciliğini ya-
pan gazeteler Darende olaylarını yukarda-
ki manşetle verir ve bunu sadece bir gün
haber olarak neşrederlerken Ulus gazete-
sinin olay üzerinde günlerce durmasının
acaba sebebi ne ola? Ve hele irtica hare-
keti kanlı hal aldı diye masum Darende
halkına hakareti nereden ileri gelmekte-
dir?

Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinin
haberi veriş tarzları, Ulus'un gerçekten bir
ticaret peşinde olduğunu göstermektedir.
Ulus'un daha sonraki neşriyatı ise bu fik-
ri tescil etmektedir. Çünkü, 7.3.1970 günü
kanlı irticadan bahseden Ulus daha sonra
şu haberi veriyordu:

«Gelişen tehlikeyi açıklıyoruz. İrtica
ajanları hazırlanıyor. (9.3.1970)

Arkasından da şöyle bir yazı serisine
başlıyordu:

«İrtica Gölleri... Tehlikeli tohumlar...
(12. 3. 1970)

İşte bu kayıtlardan sonra gözlerin önü-
ne serilen gerçek şudur: Ulus yeniden irti-
ca ticaretine başlamıştır.

Acaba Ulus gazetesinin bugünlerde
böyle bir neşriyata girişmesi nereden ileri
gelmektedir?

BİRİNCİ SEBEP

Geçen sayılarımızda da belirttiğimiz
gibi Türkiye buhranlı günlere itilmişti. AP

çinde bölünmeler olmuş, A.P şahsında mil-
letin ümidi bir kere daha yıkılmak isten-
mişti.. A.P deki bölünmelerin ortaya çık-
tığı bir sırada İnönü, demeçler vermeye
başladı. Oysa uzun zamandan beri İnönü,

Sayın Demirel'le gül gibi geçinip gidiyor-
du. Şimdi ise Demirel'e yayılım ateşine
başlamıştı. Acaba neden? Bunun bir sebe-
bi olsa gerek. O da, Türkiye'nin buhranı-
nı daha da derinleştirmek, sonunda bu
buhranı teşkilat olarak A.P ye yamamak
ve onu bir çok noktalarda suçlama hedefi
göstermek. Bu suçlamalardan birisini de
tabii ki, «irticaa taviz vermek» ithamı teş-
kil edecekti ve nitekim öyle de oldu. 12
Mart 1970 günkü konuşmasında İnönü,
irticalı yeniden ele almış, şişirmiş, şişirmiş
ve bunun da baş mesülü Demirel devib
çıkıştır. Böylece Ulus gazetesinin «Kan-
lı irticalı» ve «İrtica gölleri» İnönü için
Meclis kürsülerinde birer basamak teşkil
etmiştir. Hatıra gelen bir husus ta seçim
ihtimallerinin konuşulduğu şu günlerde,
irtica yaygarasıyla yatırımlara girişmek
ve seçim mücadelesinin zeminini meydana
getirmekdir.

FAYSAL OSMANLI

DÜŞMANIDIR

Bu irtica ticaretinin gününü iyi tesbit
etmek gerekiyordu. Nihayet o da bulundu.
Bugünlerde hacılar Mekken'den dönüyordu.
Herkesin dikkati onların üzerindeydi. Böy-
le bir günde hemen irtica malzemesini or-
taya çıkarmak gerekiyordu. Bu işi de Ulus
şöylece yaptı.

«Hac mevsiminde gizli toplantılar ya-
pıldı... Gizli toplantılarda Faysal'ın halite
ilan edilmesinin gerektiği konuşuluyordu.
(9. 3. 1970)

Bu ifadeler, mübarek dinimize ve muh-
terem hacılarımıza hakareten başka bir
şey değildir. Zira milletimiz Faysal'ın na-
sıl satılık bir insan olduğunu gayet iyi bi-
lir. Onun bir Osmanlı düşmanı olduğunu
gayet iyi bilir... Buna rağmen Ulus'un Fay-
sal vasıtasıyla Hacc'ı irtica ticaretine mal-
zeme yapması millet evlatlarının gözün-
den kaçmıyan bir vakıadır.

İRTİCA İÇ HARP

SLOGANIDIR

Ulus'un böylesine bir kampanyaya
giriştiği «irtica» fobisinin mahiyeti nedir?
Şunu hemen ifade edelim ki, irtica, bir iç
savaş sloganından başka bir şey değildir.

Ve bu iç savaş sloganı her buhranlı devre-
mizde yeniden hortlatılmaktadır. Bu vesi-
le ile Türkiye'nin buhranından istifade e-
den ve Türkçeyi doğru dürüst yazmasını
bilmeyenler, kurulduklar rotatiflerden ve
çörekledikleri pespây'e gazete sütunların-
dan millete karşı yayılım ateşine geçmek-
tedirler. Sanlı ecdadın sakalı, bıyığı, giyi-
nişi, oturuşu, dini ve devleti irtica'nın sem-
bolü olarak gösterilmekte ve âdicesine dar-
belenmektedir.

Geçmişte millete 31 Mart cinayetleri
ve Menemen hadiseleri hazırlayan bey-
nelminel-sionizm, milleti yeni 31 Mart'la-
rın içine yuvarlamak niyetindedir. Bunun
için gayr-i millî basını bir vasıta olarak
kullanırken bazı gafilleride ihanet çembe-
rinin içine almaktadır.

Emperyalizmin âleti olan masonluk
Türkiye'de, komünist hareketleri himaye
ederken suni meseleler ihdas etmekte ve
bir iç cephe açmağa çalışmaktadır. Bunun
için de irtica sloganını ortaya atmıştır.
Her gün sokak hareketleri, nümavişler
ve mitinglerle ihtilâl provaları yapan ve
inkâr edilmez bir vakia olarak ortaya çı-
kan komünizmin felaketini unutturarak irti-
tica yaygaralarıyla aydın ve halk birbiri-
ne düşman edilmek istenmiştir.

İşte Ulus'un bugünlerde yeniden ele
aldığı ve Darende olayını istismar ederek
giriştiği irtica kampanyası bu gaye için ka-
leme alınmaktadır. Milletin yetistirdiği ev-
latları, millet aleyhine bir iç harbe hazırla-
nacak ve masonluk Türkiye üzerindeki
saltanatına devam edecek.

Bütün gayretler bosunadır. Millet
uyanmıştır. Bir daha 31 Mart ve Menemen
gibi mürettep cinayetlerin kurbanı olma-
yacaktır. Kendisine yapılan tecavüzler karşı-
sında şuurlu bir direnis hareketi içinde-
dir. Yeniden millî mücadelenin hazırlıkla-
rına başlamıştır. Bu mücadeleye hiç bir
saldırı, hiç bir ovun mani olamayacaktır.
Tarih bunun teyitleriyle doludur.

MAKARIOS MU YOKSA, TÜRKLER Mİ TEHLİKEDE?

MAKARIOS'A YAPILAN SUİKASTIN İÇ YÜZÜ

Geçtiğimiz hafta Makarios'a yapılan suikast hakkında birbirini nakzeden yorumlar yapıldı. Hâdiseleri basit ve zahiri görüşleriyle anlamak veya anlatmak kafaları bulandırır. Ve gerçekleri gözden uzaklaştırır.

Kıbrıs meselesini millî ideolojileri ve millî menfaatleri açısından takip edenler, Makarios'a yapılan suikastın zaten beklenen hadiseler arasından sadece biri olduğunu tahmin ederler. Şurasını unutmamak lâzımdır ki, Kıbrıs'ta meydana gelen her türlü oyun, oradaki kardeşlerimizin hayatlarını yok etmek için hazırlanan bir ihanet tuzağıdır.

Mecmuamızın geçen sayılarında Kıbrıs meselesini bütün çıplaklığıyla ortaya sermiş, ve hâdiseleri gerçek zeminine oturtmuştuk.

«Kıbrıs'tan yükselen feryatların gerçek sebebini ancak beynelmîlî kuvvetlerin politikasını tam bilmekle anlayabiliriz. Kıbrıs kanayan bir yaradır. Ve milletimizin her kendine gelme hareketi arkasında parlayan Kıbrıs alevi milletimizin ümidinden ve kuvvetinden bir parçayı daha yok etmekte ve sonra küllenmektedir.

O halde, Kıbrıs meselemizi, bu yarayı adice kanatan kuvvetlerin politikası ile izah gereklidir...

Anglo - Amerikan politikası Kıbrıs meselesinde orta doğudaki diğer menfaatlerini de kapsamaktadır. Türkiye ve Yunanistan'ın aynı anda kullanılması Amerika'nın Orta Doğudaki politikasında hakim kanaattir. Kıbrıs'ın Türkiye ve Yunanistan arasında bir çarpışmaya dönüşmesi Amerika ve İngiltere'nin menfaatlerine aykırıdır...

Bilindiği gibi Amerika ve İngiltere'nin politikasına, Beynelmîlî Yahudilik ve ajanları hükmetmektedirler. Gerçekte Orta Doğu'da menfaatleri korunanlar dünyanın servetini soyan Yahudi şirketlerdir...

«Yeniden Millî Mücadele Sayı: 5»

Bu gerçekleri göz önünde bulundurursak Makarios'a yapılan suikastın asıl sebebini anlayabiliriz.

MAKARIOS BİR AJAN MI?

Makarios 1956 senesine kadar açıktan açığa ENOSİS'i savunuyordu. Ve EOKA'cılarla mücadele ediyordu. Bu durumda Beynelmîlî Yahudiliğin Orta Doğu'daki kuvvet dengesini bozan bir Enosis istemiyordular. İngilizler Makarios'u bu politikasından dolayı (açıkça enosis'çi) Seycelles'le adasına güya sürdüler. 13 ay burada kaldı. İngilizler, Makarios'u Kıbrıs'a gitmemek şartı ile serbest bıraktılar. Fakat, zamanın Newyork Valisi Yahudi Averil Harriman, Makarios'la uzun bir görüşme yapar. Ve Makarios bir müddet sonra Kıbrıs'a gelir. İngilizlerin Kıbrıs'a dönmek şartı ile serbest bıraktıkları Makarios, bizzat İngiliz askerleri tarafından Krallar gibi karşılanır. Bakın bu hâdisevi Makarios nasıl anlatıyor:

(28 Mart 1957 de Britanya hükümeti sürgün cezasını kaldırdı. Ve Kıbrıs müstesna istediğim yere gidebilecektim. Kurtuluşum Kıbrıs halkı tarafından, Kıbrıs'ın gelişiminin bir başlangıcı olarak alkışlandı. Gerek siviller ve gerekse İngiliz askerleri bütün düşmanlıklarını unutup birbirlerini kucaklamışlardı.)

(Makarios LIFE International'de yayınlanan beyanatından 1959).

Bir müddet sonra 1960 da Makarios ilk başkan oluyor. Bu tarihten itibaren Makarios Enosis'ten vazgeçmiş görünüyor. Ve bağımsızlık sloganlarını gevelemeye başlıyor. Artık kara fikirli papaz kendisini bu mevkie getirenlerin sadık bir kölesi haline geliyor. Orta Doğuda beynelmîlî Yahudiliğin ve Hristiyanlığın jandarması ünvanını (!) kazanıyor.

MAKARIOS ENOSİS İÇİN ÇALIŞIYOR

Makarios her ne kadar Enosis politikasından vazgeçmiş gibi görünüyorsa da buna mecburdur. Zira yukarıda izah edilen beynelmîlî kuvvetlerin politikası bunu icap ettirmektedir. Fakat ka

Makarios'a yapılan suikastın her an Türkler aleyhine bir kaftlam başlangıcı haline gelmesi mümkündür. Esimde aciz iktidarlar tarafından düşman insafına terk edilen Türk anaları...

ra ruhlu papazın bütün gayesi Enosis'tir. Bunun için bütün gayretini sarfetmiş ve etmektedir. Kıbrıs'ın bundan evvelki valileri mareşal John Hording, John Martinlerle yaptığı gizli toplantılar, İngiltere hükümetini Enosis için ikna çabaları idi. İngiltereyi temsil eden bu adamlardan birçok tavizler almakla beraber İngilizler kendi menfaatleri için bir türlü Enosis'e yanaşmıyorlardı. Ve şu gerçekler onları düşündürüyordu. «Kıbrıs'ın Türkiye'ye çok yakın olması ve bugünkü vaziyette hiçbir değişikliğe taraftar olmayacağı, güneyden emniyetinin bozulmasına rıza göstermeyeceği ve Kıbrıs'taki Türk azınlığına bunun zararının dokunacağı... v.s.» gibi konuşmalarla pazarlıklar yapıyordu. (LIFE - International 1959)

MAKARIOS ULUSAL CEPHECİLERİ İKNA EDEMİYOR

Makarios maskeli Enosis politikasını gözü dönmüş Yunan palikaryalarına anlatmaya çalıştı. Hattâ bu hususta demeciler verirdi. «Enosis bir ideal olarak yaşatılmalıdır. Bu ideal kaybedilirse takdirde Kıbrıs Rumluğu da kaybolacaktır. Öyleyse ne yapılması lâzımdır? Bizce Kıbrıs'a hayatın bütün olanlarının Yunanlaştırılması yoluna gidilmelidir Yunanistan Kıbrıs'ın damarlarına zerkedilmelidir... Bu yapılsa o zaman çok şeyler kolaylaşmış olacaktır. Bilhassa Enosis'in gerçekleştirilmesi kolaylaşacaktır. Çünkü Yunanistan Kıbrıs'ta bulunacaktır. Bu, Kıbrıs için emin bir gelecektir. Ve yeterli bir güvenluktur. (Elefteros VIMA Gazetesi 10 Kasım 1969).

Bu plan Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin imhası için hazırlanmış ve Makarios için bugün de aynı şekilde tatbik edilen sinsi ve alçakça bir plandır. Gözü dönmüş çeteciler Kıbrıs'taki Türklerin imhası için maskeli bir siyasete lüzum görmüyorlar. Bugün için de düşünceleri budur. Makarios ile aralarındaki ihtilaf buradan gelmektedir. Unutmamak lâzımdır ki, bugün Makarios'a suikast yaptığı iddia edilenler, 1967 de papaz Makariosla beraber sırtlanlar gibi Kıbrıs'taki kardeşlerimizi alçakça katledenlerdir.

Bugün bu hain çetecilerle kara fikirli papazın anlayamadığı nokta yeni bir müslüman Türk katliamının zamanının tayinidir. Çeteciler bu zamanın geldiğine inanmaktadırlar. Papaz ise efendileri, böyle bir şey müsaade etmedikleri için tehir ediyor ve yapılması söylenilen seçin-

lere kendisini hazırlamak gayretini gösteriyor.

SUİKAST SEÇİM İÇİN YATIRIM MI?

Söylenişine göre önümüzdeki günlerde Kıbrıs'ta seçimlerin olacağı şayısı vardır. Uzun zamandan beri Ulusal cephe denilen çeteci hainler ve hain papazın maskeli Enosis politikasını tatvip etmeyenler (bunların arasında bazı papazlar da mevcut) Papaz Makarios'un aleyhinde geniş bir menfi propaganda giriştiler. «Kıbrıs Ortodoks kilisesinin en nüfuzlu kişilerinden Kilime başpiskoposu Anthimos Makarios hükümetine şiddetli bir dille sataşarak «Bizi yönetenler Rum olmadıkları gibi Rum gibi de düşünmemektedirler.» Ayrıca Anthimos, seçimler yapılsa halkı Makarios idaresine karşı oy kullanmaya çağırması ve şöyle demişti. «Biz yalnız ilk amacı Kıbrıs'ı Yunanistan'a ilhak etmek olacak bir hükümet ve parlamento istiyoruz...» (13 Şubat 1970 tarihli gazeteler).

Makarios'un aleyhine girişilen kampanya papazın Rum halkı üzerindeki prestijini günden güne sarsıyordu. Her türlü kanunî tedbirler aleyhindeki propagandayı durduramıyordu. Gözü dönmüş çetecileri de tatmin için Kıbrıs'taki Türklere bir saldırının da zamansız olduğunu biliyordu. Bu duruma son vererek aleyhte propagandayı yürütenleri kesin olarak tecrit etmek Rum halkına kendisinin tekrar Kıbrıs'ın kahrmanı (!) olduğunu göstermek lâzımdı.

Makarios'un helikopterine ateş açılarak her ne maharetse karnı delik deşik olan pilot, Makarios'un burnu bile kanamadan ölümden kurtarıyor. Sonra Makarios suikaste rağmen eski EOKA'cı için (Makera) manastırında düzenlenen törene yetiştiriyor. Suikastçılardan hiçbir kimse yakalanamıyor, sadece aleyhinde propaganda eden şahıslar (Yorgacis, Grivas, Papaz Antonia v.s.) zan altında bulundurulur bir kaç kişi de göstermelik olarak karakola davet ediliyorlar. Makarios bu hadiseden azamî derecede istifade etmeye çalışır ve adetâ geniş bir seçim propagandasına başlar. Makarios'un şu konuşmasına bakın. «20 yıldan beri Kıbrıs için mücadele etmekteyim. Hayatım tehdit edilince bile bundan vazgeçmeyeceğim, siyasi hiçbir emelim yoktur şöhrette aramıyorum. Kuvvetimi halkın sevgisinden alıyorum.» Bütün bunlar Beynelmîlî Yahudi politikasını başarı ile yürüten Makarios'un (Devamı 14. sayfada)

SOL İDEOLOJİ İFLAŞIN EĞİCİNDE

Geçen sene Şubat ayında Türkiye'ye gönderilen C. Filo'nun gelişini fırsat bilen Türkiye'deki komünistler ve müsterek cephelerine katılan bir kısım genç Amerika aleyhtarları gösterilere hız vermişlerdi. Ve ustahla Rusya hesabına Amerikan aleyhtarlığı, emperyalizm aleyhtarlığı olarak yaftalamaya çalışmışlardı.

Komünizmin bu usta taktiğini çürütmek ve samimi vatanperver solcuları da uyarmak gayesiyle «Mücadele Birliği» geçen sene «Gerçek Emperyalizm» adıyla bir kitap neşretmişti. Netice itibarıyla çağımızda milletlerin buhranının sebebi emperyalizmin gerçek yüzü gösterilmiş ve solcularımız uzun müddet şaşırarak kalmışlardı. Namus duyguları kaybolmamış solcular ise Marx'ın doğmalarını bırakıp, millî mücadelelerinin saflarına iştirak etmeğe başlamışlardı.

«Yeniden Millî Mücadele»nin ilk sayısından itibaren beşeri hadiseler en sağlam bir tarzda tahlil edilmiş ve buhranımızın sebebi gayri millî sistem ve bu sistemin komisyoncusu beynelmînel yahudilik teşhir edilmişti. Beynelminel yahudiliğin ve ajanlarının iç ve dış olaylarda, ekonomik, siyasi, kültürel krizlerde oynadığı iğrenç rol, hemen belirtilmiş ve neticede Türkiye'de halkın ve aydın kadroların; düşmanı iyice teşhis etmelerine imkân verilmişti.

Doğru bir tahlil metodunu kullanmış olmak ve akabinde hadiselerin teyidinde uğramak ortaya konan meselelerce sağcı basını daha gerçekçi olmağa zorlarken solcu, komünist basında da panik emareleri görünüyor.

Bu Jakop Javits'in ziyareti, Conway'nın gelişi, Pompidou'nun Amerika seyahati, Mirage meseleleri, AP-CHP münasebetleri hakkında yapılan yorumların hadiselerle teyidi sağda ve solda geniş yankılar uyandırıyor. Bunlardan biri de İsrail meselesidir.

Komünist basın İsrail meselesini her zaman ki tahrişçiliği ile defenere etmeğe çalışmaktadır. İsrail'in Amerikan emperyalizminin orta doğudaki ileri karakolu olduğunu geveleyip durmaktadır. Bugün için, İsrail, Siyonizm beynel-

Emperyalizm SIONİZM

minel Yahudilik ve Emperyalizm hakkında gerçeklerin nakli bir vazife olmuştur. Aşağıda bu mevzuu inceleyen kıymetli bir incelemeyi bulacaksınız.

DÜNYA VE EMPERYALİZM

Dünyamız, bugün iki büyük siyasi, iktisadi, teknik ve askeri gücün hakimiyeti altında bulunmaktadır. Bu iki kuvvetin birisi Rusya - Çin diğeri de Amerika'dır. Amerika ve Asya'da tekkül eden ve her hadisede tesirini gösteren bu iki kuvvet arasında, hudutsuz bir ölüm kalım savaşı var gözükmemektedir.

Vietnam, Kore, Berlin meseleleri bu hususta birer örnektir. Vietnam'da Amerikan askeri Vietnamlılar, Çinliler ve Ruslarla dövüşmekte; Kore'de ise Amerika bloku ile Rus bloku uzun müddet çarpışmış bulunmaktadır. Zaman, zaman ortaya çıkan «Berlin Krizi» de aynı kuvvetlerin çarpıştığını göstermektedir.

Ayrıca bütün dünya milletleri, fiilen bu iki kuvvetten birinin tesir sahası içinde bulun-

maktadır. Avrupa, Amerika ve Asya'da milletler umumiyetle bir blokun içinde bulunuyor. Nato, Cento, Seato Amerika'nın Rusya'ya karşı ittifaklar blokunu teşkil ederken; Varşova Paktı da Rusya'nın Amerika'ya karşı ittifakını teşkil ediyor.

Dünyanın siyasi görünüşü şöylece hülase edilebilir:

İki büyük kuvvetin tesir altında tuttuğu milletlerden doğan bir cihan.

Ancak, çağımızda insan huzursuz bulunmaktadır. Harpler, sefalet ve her türlü zulüm dünyayı kaplamış bulunmaktadır.

Komünistler kendi dünyalarının bir cennet olduğunu ilân ve iddia ediyorlar. Komünist olmayan memleketlerin ise kapitalizm tarafından sömürüldüğünü ve zulme uğratıldığını yayıyorlar. Bu iddiaya ne kadar hak verilirse verilsin, komünist memleketlerde insanın ve milletlerin yaşayışı ancak mutlak bir zulüm kelimesi ile anlatılabilir.

Kapitalist blok veya komünist bloka mensup olan bütün milletler bugün huzursuzdur kence, zulüm dünyayı kaplamış bulunmaktadır. Buhranın sebebi ise, Rusya ve Amerika'nın dünya hakim olma gayreti olarak gözükmemektedir.

Türkistan'da devam edip giden zulüm insanlığın yüz karasıdır. Bütün Müslüman milletler ve dünyanın geri kalan halkı da kapitalist sömürülmeye tabi tutulmaktadır.

Emperyalizm; bir milletin diğer milletler ve insanlar üzerine hakimiyetini zorla kabul ettirip, beynelmînel bir siyasi yapı kurması demektir. Bu tarifi tam tamına uyduğu devlet tipi S.S.C.B.'nden başkası olamaz. İngiltere, Fransa, Almanya da 19. ve 20. asırlarda böyle bir emperyalizm tesis etmişlerdir. Amerika ise, kültürel ve iktisadi bir emperyalizm kurmuş bulunmaktadır.

«Emperyalizm, bir milletin zorla, başka milletlere /rızası hıllafına/ bir sistemi kabul ettirip, bir beynelmînel siyasi yapı kurması demektir.» dedik. Bu tariftin şu neticeyi çıkarabiliriz. Emperyalizm, bir milletin kuvvetinin en son noktasıdır. Ancak, emperyalizmle hakimiyeti karıştırmamak gerekir. Emperyalizm gayri insanî, batıl bir imanın yani sol ideolojinin hakimiyetinin en üst noktasıdır. Sağ ideoloji ise emperyalizm doğurmaz, insanın bütün varlığını üzerinde Hak'ın hakimiyetini kurar.

Emperyalizm, sol ideolojinin meyvesi ve son noktasıdır. Bu son gerçek noktasından bakıldığında, «dünyada emperyalizm var mıdır?» sorusuna tereddütsüz «vardır» diye cevap verilebilir. Komünizm ve kapitalizm sistemleri, sol ideolojilerin emperyalizme dönüşmesi manasına gelmektedir. Zira kapitalizm de, komünizm de aynı vehmin farklı iki tezahüründen başka bir şey değildir. J. J. Russell ile Marx'ın hayallerinin dayandığı fikir aynı idi: «Homo Ekonomus» İnsanı, hayvandan ayırmayan ve ayırıcı hiç bir hususiyeti kabul etmeyen kapitalizm ve komünizm, gerçekte aynı sol ideolojinin bataklığında yetişmiştir. İnsanı, «İktisadi bir hayvan» olarak gören bu iki sistem insanın, eşyanın ve hayatın doğru izahına dayanmaz. Birisi, insanın kurtuluşunu, müphem bir hürriyet fikrinde görür. Diğeri ise kurtuluşu, istihsal vasıtaları ile bu vasıtaları sahip olma şekli arasındaki tezdin ortadan kalkması şartına bağlar. Ne hayallî bir hürriyet, ne de istihsal vasıtaları ile kullan-

Bütün insanlığın köleleştiği bir cihan diktatörlüğünün kurulması için milletleri emperyalist sistemlerin silâhı ile yok etmeğe çalışan Yahudilik, Rusya'da Komünizmin kurucusu, güdücüsü ve patronudur!

min Beyni MDİR

ış şekli arasındaki tezdır halli insanı ve cemi-
yeti kurtaramaz.

Zira ne komünizm, ne de kapitalizm insan,
eşya ve hayat hakkında doğru bir görüşe dayan-
mamaktadır

Sol ideolojiler bir emperyalizm tesis ettiği
gibi bütün insanlığın buhrana, sefalet ve ızdı-
raba düşmesine yol açar. Emperyalist ve vahşi
harplere vücut verir. İşte Türkistan İstiklâl mü-
cadelesi... İşte Vietnam...

«Birbirinin can düşmanı gibi gözüken iki
sistem, yani kapitalizm ve komünizm aynı teme-
le dayanmaktadır.» dedik. Bundan daha şaşır-
tırıcı gerçek şudur; komünizm ve kapitalizm aynı
emperyalizmin değişik iki yüzünden ibarettir. Ve
kapitalizm ve komünizm maskesi altında, gizli
ve gerçek bir emperyalizm saklanmaktadır.

Amerikan filusunun hareketini ve İstanbul
da doğan hadiseleri ancak, emperyalizmin iç yü-
zünü bilmekle çözebiliriz.

Bunun için emperyalizmin bünyesini ve na-
reketlerini tahlile devam etmeliyiz.

EMPERYALİZMİN BÜNYESİ

Emperyalizm; manâ itibarıyla, imparator-
luk kelimesinden gelir. Lügat manası budur. Fa-
kat kullanma manası, bir ideolojik kuvvetin ve
ya bir milletin, milletler üzerinde zorla bir hâ-
kimiyet kurmasıdır. Böylece emperyalist bir si-
yasî, iktisadî ve askerî sistem ortaya çıkar. Em-
peryalizmin bu tarifine bugün her şeyden ön-

Çağımızın buhranının hazırlayıcısı, emperyalizmin beyni, Amerika'da kapitalist, Rusya'da komünist, İngiltere'de Liberal sistemin istismarcısı ve efendisidir!

ce S.S.C.B. uyar. Amerika, İngiltere, Almanya
da buna benzer sistemler kurdular.

Emperyalizmi iyice anlamak için, emperya-
lizm hakkında iki görüşü nakledelim:

Marxistlere göre emperyalizm; kapitaliz-
min en gelişmiş şeklidir. Lenin bu teoriyi geliştirmiş ve emperyalizmi, kapitalizmin son safha-
sı olarak göstermiştir.

Kapitalizm ise, Marxistlere göre, kapitalin
biriktiği bir cemiyettir. «Artık değer» nazariye-
lerine göre sermaye, emekçinin emeğinden çıkan
değerlerin birikmesidir. Böylece sermaye bir-
ikir ve işçi yarılar. Sermaye birikirken, libe-
ralizmin neticesi olarak serbest rekabet, şirket-
lerin teşekkülü sermaye guruplarının yeni pa-
zarlar elde etmek için, dünya milletlerini iktisadî bir av yapmak gayesiyle mücadeleye giri-
şir. Binaenaleyh sermaye guruplarının dünyayı
paylaşmaları doğar ki, bu emperyalizmdir. Yani
Marxistlere göre emperyalizm, sermayenin dün-
yayı ve milletleri esirleştirmesidir.

Marxistlere göre emperyalizm kapitalizmin,
kapitalizm sermayenin büyümesinin siyasî ve
askerî ifadesidir. Yani «sermaye büyümenin en
son noktasında —büyümesini istismara borçlu
olduğu için— bir emperyalizme vücut verir.»
derler. Şimdi bunu inceleyelim:

Sermayenin teşekkülü ve büyümesi nasıl
olur?

Sermayeyi doğuran insandır. İnsan ise bir
ideolojinin emrindedir. En basit insandan, en
mütekamül bir cemiyetin ferdine kadar hepsin-
de bir ideoloji vardır. İdeoloji ise, ya insan ve
eşya gerçeğine uygundur, ya da değildir. Ya
haklı, yahut da haksızdır.

Sermayenin teşekkülünde ya haklılık, ya da
haksızlık vardır. Sermaye mutlak olarak istis-
mar olamaz. Sermaye ya haklı bir ideolojinin,
ya da haksız bir ideolojinin mahsulü veya âleti
olur. Şu halde sermayeyi doğuran ideolojidir
ve sermaye ideolojiye göre teşekkül eder.

Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibarıyla,
müsbet yani sağ ise millî ekonomiye vücut ve-
rir. Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibarıyla,
menfi ise yani sol ise emperyalist ve gayr-ı mil-

lî sermaye teşekkül eder. Bu sermaye gayr-ı mil-
lî, gayr-ı insanî ve gayr-ı islâmî politikanın em-
rinde kullanılır ve katî bir emperyalizm teş-
süs eder.

Emperyalizmin bünyesi, menfi ideolojidir.
Vasıtalarından biri de sermayedir. Yoksa em-
peryalizm, sermayenin siyasî ifadesi değildir
Emperyalizm, sol ideolojilerin hakimiyetinin
son noktasıdır.

Dünyamızda emperyalizm var mıdır? İnsan
ve cemiyetin ızdırıp içinde olduğu bir çağda,
syasî sistemin adı ne olursa olsun, emperyalizm
dır. Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ide-
oloji hangi ideolojidir?

Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ide-
oloji, bütün dünyayı saran Judeo-Grek kültür
ve ideolojidir. Ve bu Judeo-Grek kültürü, ko-
münizm ve kapitalizm gibi ideolojilerin anası-
dır. Bu ideolojiler soldur. Yani insan ve eşya-
nın kanunlarına aykırıdır. Kapitalizm ve komü-
nizm, insanın ekonomik bir hayvan olduğu pren-
sibine dayanır. Zira kapitalizm de, komünizm
de Judeo-Grek kültüründen doğan Avrupa kül-
türünün mahsulüdür.

Bu emperyalizmi tesis eden kuvvet nedir?
Bugün sol ideolojilerin sevk ve idarecisi
beynelmîl Sionizm ve Hristiyanlıktır.

Beynelmîl Sionizm Amerika'daki maskesi
kapitalizmdir. Rusya'daki maskesi ise komü-
nizmdir. Bugün dünya bu iki sistemin zulmü al-
tındadır.

Şu halde kapitalizm, komünizm gibi sistem-
ler sion emperyalizminin birbirine zıt gibi gö-
rünen yüzleridir.

Emperyalizm Amerika'da ekonomik, kültü-
rel ve siyasî bir diktatörlüğe yönelmiştir. Rus-
yada emperyalizm, en kanlı bir vahşete yönel-
miş ve canavarlaşmıştır.

Bütün bu izahâtımızı şöyle neticelendirme-
liyiz:

Komünizm ve kapitalizm, emperyalizmin iki
farklı görünüşüdür. Ve sionizm emperyalizmin
beynidir. Emperyalizmin hiç bir şekli diğerine
tercih edilemez.

(Devamı gelecek sayımızda)

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

HİNDİSTANDA İNGİLİZ POLİTİKASI

İNGİLİZLER SİLAHLARINI HİNDULARA DA ÇEVİRİYOR.

İngilizlerin tefrika silahını Hindular'a karşı kullanma zamanı gelmişti. Çünkü Müslümanlar gerek devlet idaresinde gerekse diğer sahalar da hakimiyetlerini fiilen kaybetmişlerdi. İngiliz hakimiyetinin tam kurulabilmesi için Hindular'ın da parçalanması lazımdı. Hindular Müslümanlar kadar da dayanamadılar. Hakimiyeti İngilizlere teslim ettiler. Böylece Hindistan kayıtsız şartsız İngiliz sömürgesi oldu. Bu tarihlerde İngiliz başbakanlık görevinde DİSRAİLİ isimli bir Yahudi bulunuyordu. Bu Yahudinin Müslümanlara ihaneti yalnızca Hindistan'da değildi. Bugün elimizden tamamen çıkmaya yüz tutmuş olan Kıbrıs, bu Yahudi zamanında Osmanlılar'ın elinden alınmıştı.

Hindistan İngiliz hakimiyeti kendisini yalnızca siyasî sahada hissettirmedi. Aynı zamanda askerî, iktisadî ve bilhassa kültürel sahada tam hakimiyet kurdu. Müslümanlar üzerindeki İngiliz kültür emperyalizmi o kadar vahşi idi ki, İslâm'a ait ne kadar eser varsa imha edildi. Müslüman çocuklarına Hint mistisizmi zorla öğretilirdi. İngiliz eğitim sistemi bütün Hindistan'da resmen kabul edildi. Artık her yetiştiren Hintli çocuğu İngiliz kültürü ile yetiştirdiği için tam bir İngiliz hayranı oluyordu. İngilizler Hindu ve Müslüman çocukları ne logar etmeyi kerrat cetveli ezberletir gibi ezberletiyorlardı. 1935 yıllarında yapılan istatistikler üniversite çağına gelmiş her yüz Hintli çocuktan 85 inin megaloman olduğunu açıklıyor. Geriye kalan 15 kişinin ne olduğuna gelince hiç düşünmeden onlara bir İngiliz diplomatu diyebiliriz. Yine bu senelerde müslüman - Hindu çocuklarının yüksek tahsili ancak İngiltere'de yapmaları şart koşulmuştu. İngiliz kültürünün tesirinde kalan Mahatma Gandhi ve Muhammed Ali Cinnah bu mecburiyetin mahsulü sayılmalıdır.

Hintliler İngiliz politikasının tesiri ile birbirini yer, sokaklar kan ile dolarken İngilizler de Hindistan'ın bütün imkânlarını İngiltere'ye aktardılar. Çünkü Hind asıllı idarecilerde İngilizlerden farklı düşünmüyorlardı.

İngiliz zulmü bu kadarla da kalmamıştı. İngilizler efendi pozisyonunu devam ettirmişlerdi. Yolda yürüyen İngiliz'e yol vermeyen Hintli'yi cezalandıracak kadar âdice ve canavarca yollara baş vurmuşlardı. Hint Ceza Kanunlarına bu müeyyide «Yol Pacı Cezası» diye geçmiştir. Hindistan'da geniş caddeler daima İngilizin, dar, yaya karırımları ise zavallı Hintliler'e ayrılmıştı.

İNGİLİZ EMPERYALİZMİNİN YENİ OYUNLARI

Beşerî hadiselerin kanuniyeti şudur. Gayri insanî her ideolojiye karşı beşeriyetin reaksiyonu kesindir. Bu reaksiyon günümüzde de dün olduğu gibi kendisini hissettirmektedir. Sol ideolojilerin tatbikatına karşı reaksiyon şuurlu ve teşkilatlı hale geirse, sol ideolojinin hakimiyeti çabuk yıkılır.

Hindistan'da da öyle olmuştur. Müslümanlar la Hindular aralarındaki kavgayı bırakıp kafalarını kaldırdıkların da İngiliz zulmünü bütün şiddetle hissetmeye başladılar. Ve İngilizler'e karşı binleşmenin lüzumuna inandılar. Fakat İngiliz-

ler Hintliler'in bu mücadelesini beynelmilel Yahudiliğin de yardımı ile haince bir plânla dejenerettiler. İngilizler bu mücadeleye rehberlik yapabilecek olanları, kendi kültürünün takipçisi durumuna düşürdüler. Hristiyanlar gibi yaşayan, kültürünü İngilizler'e borçlu Mahatma Gandhi, Hindular'ın başına geçirildi. Müslümanlar da aynı ihanete kurban gittiler. Bu gün «Oruç iktisadî üretimini düşürüyor onun için zararlıdır. Tutulmaması icab eder.» Batıl kanaatini ülkesinde tatbik eden mason Habib Burgiba'dan, ne idüğü belirsiz Komünist Nasır'dan, İngiliz ajanı Kral Hüseyin'den düşünce itibarıyla pek farkı olmayan ve kültür itibarıyla İngiliz olan, şekli Müslüman Muhammed Ali Cinnah, Müslümanların başına geçirildi. Böylece asırlardır deva meden İngiliz zulmü şekli değiştiriyordu. Aynı ihaneti imparatorluğumuzun son zamanlarında kendi tarihimize de görmek mümkündür. Emperyalist güçler milletimizin kaderini, kendi milleti ile kültürel bağları kalmamış dönme Mustafa Reşitlere teslim etmişlerdir. Zaferlerimizin kime kâr ve iktidar temin ettiğini bu millet çok acı tecrübelerle anlamış bulunmaktadır. Kan dökken, can veren bu şerefli milletin kazandığı zaferlerin kimler tarafından düşmanlarımıza peşkeş çekildiği yine bilinen gerçeklerdendir.

Demek oluyor ki, milletimize ihanet plânlarını hazırlayan gizli eller, Hindistan'da da aynı ihaneti devam ettirmiştir. Bilerek veya bilmeyerek İngilizlere hizmet eder bu iki lider Hintliler sokağa döküyorlardı. Yapılan nümayişler Hintliler'in his ve heyecanın tatmininden ileri geçmiyordu. Çünkü Hintliler'in akıbetlerinin ne olacağı çok önceden plânlanmıştı. İngilizler Hindis-

tan'a şekli bir hürriyet vereceklerdi. Bu şekli bir Hür Hindistan Cumhuriyeti olabilirdi ve 1947 senesinde Müstaklî Hindistan Cumhuriyeti kuruldu.

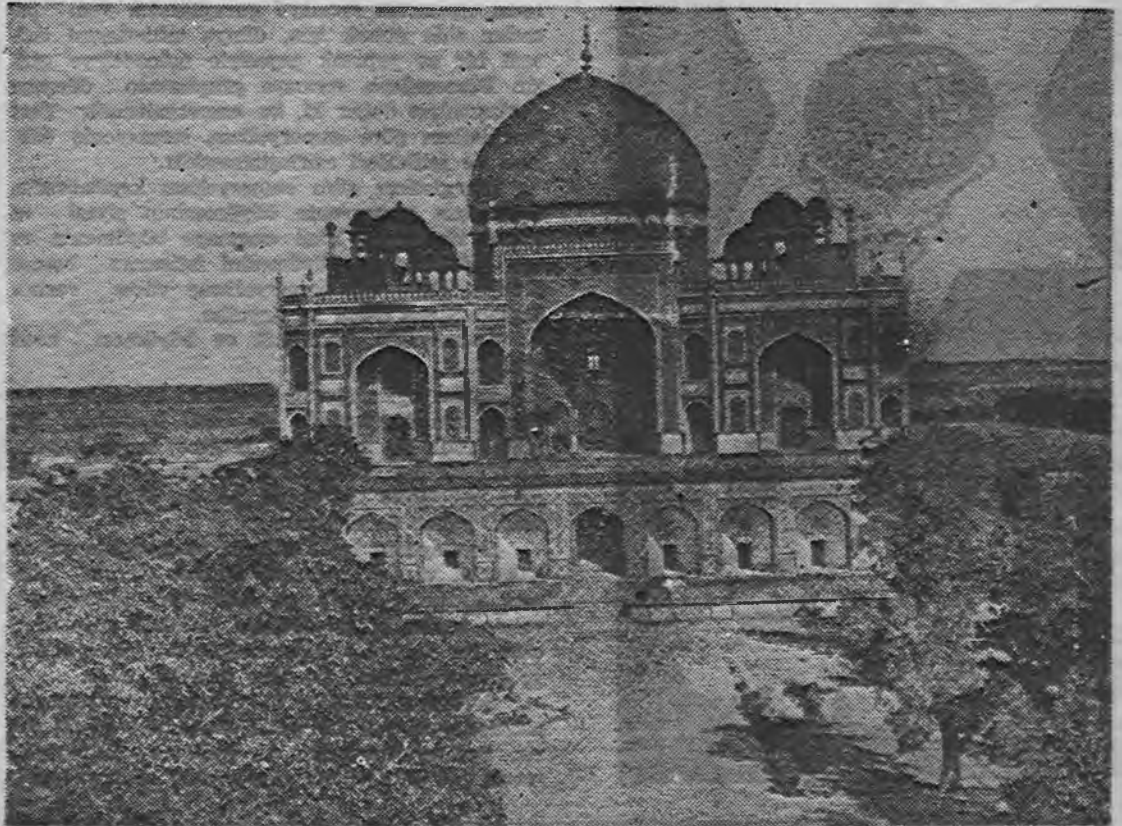
EMPERYALİZMİN İSLÂM ALEMİNDEKİ KONTROL KULELERİ KUKLA CUMHURİYETLERDİR

Daha sonra yeni bir Yahudi - İngiliz müşterek oyunu ortaya konuldu. Hindistan'daki Müslümanlar'a Pakistan Cumhuriyetini kurma izni verildi. Böylelikle hem İngilizler'in âleti Hindular'a hem de İngilizlere karşı kan dökerek mücadele veren müslümanlar'a şekli hürriyet verilmiş oluyordu. İngiliz kültürü ile yetişmiş ve İngiltere'ye hizmet eden idarecilerin yönettiği bir Pakistan; Müslümanlar'dan çok İngilizler'e kâr ve iktidar temin ediyordu. İngilizler, 100 milyona yakın Müslümana şekli devlet kurdurup onları tatmin ederken başlarına vine kendi adamlarını yerleştirmeyi ihmal etmiyordu.

Buraya kadar anlattıklarımızdan da anlaşılacağına göre İngilizler'in Hindistan'ı ve Pakistan'ı terketmedikleri su götürmez bir gerçek olarak ortaya çıkmıştır. Bu hakikati ifade etmek üzere şu vesikayı da zikredebiliriz:

İngiliz tarihçisi Arnold Tombee «İngilizlerin Hindistan'ı ve Pakistan'ı terketmediklerini» söyledikten sonra şöyle devam ediyor: «Bir memleket eğer bizim yetiştirdiğimiz idareciler tarafından idare edilmiyorsa, biz İngilizler o ülkeye hürriyet vermeyiz. İngiliz kültürüyle yetişmiş idarecileri yönettiği Hindistan Hintliler'in değil İngilizlerindir.» (2-2-1969 Yeni İstanbul).

(Devamı var)

İslâm medeniyetinin Hindistan'da bıraktığı medeniyet eserlerinden, Delhi'de bir mescit.

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

MÜCADELE BİRLİĞİNİN MÜTALAASI

Yukarıda gösterildiği gibi temeli itibariyle ideolojik bir saldırı olan TÖS ve C.Savcısı yardımcısı olan Doğan Öz'ün taleb ve iddiaları, İstanbul C.Savrlığı Basın Bürosuna 1.8.1969 tarihinde verilen bilirkişi raporuna dayanmaktadır.

TÖS ve Savcı işbirliği, istek ve arzularının ifadesini bilirkişi raporunda buldukları kanaatindedirler. TÖS'ün taleplerine aynen iştirak eden Savcı yardımcısının, bütün mahkeme boyunca bilirkişi raporuna bir doğma gibi /Nass gibi/ dayanmak isteyecekleri şüphesizdir. Bu sebeple bilirkişi raporunun tahli bir zaruret olmaktadır.

BİLDİRİDE İSLENEN TEMEL FİKİR NEDİR?

Bilirkişi raporunda bildiri vuzuhsuz bir tarzda özetlenmekte ve bu özetlenmeye dayanılarak hareketimizin suç olduğu hususunda bir kanaata varılmaktadır. Bu bakımdan bildirinin temel fikrini açıklamak gerekmektedir.

Bilirkişi raporunda «Bildiri tema olarak komünist blokun ve emperyalistlerin tetkik ve icraatına temas etmekte ve bunları eleştirmekte, memleketimiz bakımından takib edilmesi gereken yolun ne olması gerekeceğini göstermeğe çalışmaktadır. Bundan sonra, gerek emperyalizmin, gerek komünizmin memleketimizden kovulması ve bu telakkide olan şahıs ve teşekküllerin bertaraf edilmesi fikri işlenmektedir.» denmektedir.

Bilirkişinin bildiriye bu tarzda özetleyivermesi, son derecede tehlikeli bir ni-

Milletin müdafaası devam ediyor Konya savcı yardımcısı Doğan Öz'ün marifetleri

Adliye vekilinin dikkatine sunulur

Daha önce komünizm propogandası yapmaktan hakkında tahkikat açılmış bulunan Cumhuriyet Savcısı Doğan Öz, 28 Şubat 1970 Cumartesi günü Silifke Tasucu'nda Orhan Artan'ın işlettiği Belediye Gazinosunda geç vakitlere kadar içmiştir. Yanında Konya II. Asliye Ceza Hakimi Kemaleddin Baykan'ın da bulunduğu grup gecenin geç saatlerine kadar burada kalmışlar adliye mensuplarına hiçte yakışmayacak bir şekilde sarhoş olmuşlardır.

1 Mart Pazar günü ise Doğan Öz ve mahut grubu Avukat Yılmaz Erdoğan'ın opel marka filizi yeşil renkli arabasıyla Tasucu'nda ormanlık bir bölgeye gelmişlerdir. Burada arabının bagajından hazır haldeki el bombaları çıkarılmış patlatılmak üzere faaliyete geçilmiştir. Bu arada Doğan Öz etrafındakilere üniversiteli sosyalist gençlerimiz polise karşı bunu kullanıyorlar demistir. İlk deneme deniz üzerinde yapılmak, etrafa sıcrayan bomba parçalarının durgun su üzerinde ne kadar sahayı kuvvetle tesir altında aldığı denemek istenmişti. Fakat civarda bulunanların bunun doğru olmadığını, bilahare denize girecek olanların ayaklarını bu bomba parçalarının batabileceğini hatırlatmaları üzerine deniz üzerinde yapılacak deneme vaz gecilmiştir. Bundan sonra hurma ağaçlarının en sık olduğu sahaya gelen gruptan Doğan Öz ilk denemeyi yap-

mış ve bombayı patlatmıştır. Fakat ne yazık ki çok acemi gerillacı olan Doğan Öz elinde patlayan bombayla birlikte cıgıllıklar atmağa, inlemeğe başlamıştır. İlk anda ne yapacağını şaşırarak arkadaşları Doğan Öz'ün kırmızı fanilasını ve elbiselerini çıkarıp yaralarını tesbit etmek istemişlerdir. gerilla denemeleri Doğan Öz'e pamalya mal olmuştur. Sağ elinin parmakları çıkmayacak hale gelmiş ayrıca boğazının iki üç verinden vara almıştır. Doğan Öz'ün iç fanilasını yırtılmış, koşulup arabadan ilk varım çantası getirilmiş ve çantadan çıkarılan tentürdiyot, gazlı pamuk ve fanila parçalarıyla yaraları sarılmıştır.

Doğan Öz'ün çok samimi arkadaşı Kemaleddin Baykan hemen tedavi için Silifke'ye gidilmesini teklif etmişse de tahkikat acılabileceğini düşünen malum zihniyetli savcı bu isteği reddetmiştir. Bunun üzerine tanıdığı yakın arkadaşı doktorların bulunduğu Mut'a topluca hareket etmişlerdir.

T.İ.P.'nin faal bir elemanı gibi sosyalizm propogandası yapan, hakkında komünizmi propoganda etmekten dava açılan azgın komünist çevrelerin «militan savcı» diye bahsettikleri Doğan Öz'ün halâ Türk Adliyesinin ulvî makamını işgal etmesine ne kadar göz yumulacağı merak uyandırılmaktadır.

yetin tezahüründen başka birşey olamaz.

Zira, mezkur bildiri 1102 kelime, 28 paragraftan ibarettir. Bildiri, yazının başlığı hariç olarak, 3 bölümden teşekkül etmiştir. Her kompozisyonda bulunan giriş genişleme ve sonuç bölümleri..

Giriş bölümü hitab ile başlamakta ve 3. paragrafın son cümlesine kadar devam etmektedir. Bu bölümde milletimizin buhranı ve bu buhranın baş mes'ulü Sion Emperyalizmi ve onun memleketimizde çıkardığı buhranlara ilâveten Ermeni mes'elesi Enosis mes'elesi ve Molla Mustafa Barzani namına vatan bölme hiyanetleri kısaca, milleti bekleyen tehlikeler olarak ifade edilmiştir.

Gelişme bölümü ise 4. paragraftan başlayıp 18. paragrafın sonuna kadar devam etmektedir. Bu bölümde ise Beynelminel Sionizmin maşası Komünizmin, Türkiye'de ajanları vasıtasıyla giriştiği tecavüzler, komünist hareketlerin odaklaştığı TİP-TÖS gibi maskeli teşkilatlar ve giriştikleri tecavüz hareketlerinin yöneldiği gaye belirtilmiştir. 4 ile 10. paragraflar.

11, 12, 13 ve 14. paragraflarda ise milletin komünist tecavüzlerine karşı giriştiği reaksiyonlar incelenmekte, milletin reaksiyonuna amil olan hissi vakialarda işlenen

suçlardan elbette ayrı tutularak meşru ve haklı bulunmaktadır. Bildiri, milleti aşırı reaksiyonlar göstermeye mecbur eden tecavüzler karşısında, mes'ulleri vazifeye çağırarak, yine bildiride milletin protestolarının, yapılan tahriklere, cemiyet bünyesinin icabı olan birer reaksiyon olduğu izah edilmektedir.

15,16,17 ve 18. paragraflarda ise, milletin reaksiyonu —reaksiyon esnasında işlenen suçları değil— reaksiyonuna amil olan dindarlığını, vatanperverliğini, gericilik olarak itham eden Beynelminel Sionizmin Türkiye'deki ajanlarını, milleti nasıl parçalamak istediğini sarahatle ortaya çıkarılmıştır.

Sonuç bölümünde ise /19. Paragraftan son paragrafa kadar/ 19 ve 20 paragraflarda bütün devlet adamları vazifeye çağırılmakta, millete yapılan ithamın durdurulması istenmekte ve komünizmin devlet eliyle tasfivesi istenmektedir. 21 ve 22. paragraflarda partili partisiz bütün milliyetçiler birleşmeye çağırılmakta ve 27. ve 28. paragraflar, bütün millet evladlarını M.B. etrafında teşkilatlanmağa çağırılmakta ve M.B. nin sloganlarıyla bitmektedir.

(Devamı gelecek sayıda)

Yesenin, Mayakovski ve NAZIM HİKMET

YESENİN İLE NAZIM'IN MUKAYESESİ

Mihaylov bundan sonra Sergey Yesenin ile Nazım Hikmet'in imajlarını karşılaştırmakta ve pek çok şiirde müşterek unsurların olduğu gösterildikten sonra Nazım Hikmet'in imajları devrimcileştirilmiş olay nitelikleri Yesenin'in sevilen gamlarından birinin aksine daha ziyade kızılgamdadır denmekte ve şöyle devam edilmektedir.

Sırası gelmişken A Blok'un onikincisindeki beyaz-siyah gamını Nazım Hikmet'le kırmızı gam olarak değiştirdiğini belirtelim. Bilhassa Nazım Hikmet'in Yangın şiiri onikincisinin baş kısmının başarıyla Türkçe'ye aktarılışına sahiptir.

Bloktan:
Siyah gece
Beyaz kar
Rüzgâr, rüzgâr
Hikmetten:
Siyah gece
Beyaz kar
Rüzgâr, rüzgâr

Yangın şiirinin başında, siyah (gece, yol), beyaz (ev, martılar), sarı (fener, hastaların alını) renkleriyle bir ahenk veriliyor. Sonra yangın başlayınca siyah, beyaz, sarı, kırmızı dönüşüyor.

Nazım Hikmet'in «Salkım Söğüt» şiirinde de Sergey Yesenin'in Söğüt, Dörtal giden atı, at, Nallar, Rüzgâr gibi en çok sevdiği imajlar örtülmektedir.

Yesenin bu şiirinde:
«Ne güzeldir söğüt dalları gibi yuvarlanmak pembe sulara»

«Masum yüzlerini eğip,
Sarkan salkım söğütler» demektedir. Buna mukabil Nazım Hikmet aynı imajları şu şekilde kullanmaktadır:

«Akıyordu su
Gösterip aynasında söğüt ağaçlarını
Salkım söğütler yıkıyordu suda saçlarını.»
Yine Yesenin «İlkbahar sabahı çatırdarken» şiirinde bir pembe atla dörtmala geçip gitmiş gibi yazılır.

Ay, ümitsiz bir at,
Dizginlerini düşürmüş
Hayatım, acaba son düşümde miydin benim
İlkbahar sabahı çatırdarken ben
Bir pembe atla dörtmala geçip gitmiş gibi yazılır.

«Kosuvordu kırmızı atılar
Güneşin battığı yere»
«Rüzgâr kanatlı atılar gibi geçti hayat»
Ve yine Yesenin,
«Sahillerin nehirde örtüleri üstünde
Nallarının mavi şarkılar duymuş»
Nazım'ın işlerini Nazım Hikmet de bu,
«Baktı yalnız dolu gözlerle
Uzaklaşan atıların parıldayan nallarına.»
kullanmaktadır.

MAYAKOVSKY KİMDİR?

Nazım Hikmet'in tesirinde kaldığı Mayakovsky esasen fütürist bir şairdir. Komünist ihtilalden sonra ihtilali öven şiirler yazmıştır. Fakat komünizmin insan tabiatıyla olan zıtlığı, Mayakovsky de sıkışmış, onu ruhi buhranlara itmiştir. Bu buhranlar onun Komünizmden uzaklaşmasını ve komünizme olan itimadının sarsılmasını neticesi ortaya çıkmıştır. Komünizm kendine tam bağlı olmayan hiç bir kimseyi affetmez. Neticede Mayakovsky de perişan olup gitmiştir. Onun intihar ettiği veya idam edildiği hakkındaki sözlerin hangisi doğru olursa olsun netice budur.

Ömer Seyfeddin ve yıkılışımız...

Geçtiğimiz hafta Ömer Seyfeddin'in 50. ölüm yıl dönümü idi. Ömer Seyfeddin bir asker çocuğudur. Kendisi de asker okullarda okumuştur. Ömer Seyfeddin haşmetli imparatorluğumuzun, millet düşmanları tarafından parçalanmaya çalışıldığı yılların hikayecisidir. 1908 İkinci Meşrutiyet hareketinden sonra devleti eline geçiren bir mütegalibe sınıfı, imparatorluğun yıkılmasında büyük roller oynadı. Ecdadın, uçsuz bucaksız topraklar üzerinde temin ettiği huzur, başa geçen dönme ve mason grubu tarafından yok edildi. Ermeni'ye, Arnavud'a, Bulgar ve Sırb'a muhtariyet vermeyi tek gaye bilen İttihat-Terakki'cilerin melanetleri ne mekteplerde öğrenciye anlatıldı, ne de millete duyuruldu.

1908 den sonra hızlanan yıkım hareketlerini ve o yılların buhranını edebiyatımızda işleyen şair ve yazarlarımız vardır. Ömer Seyfeddin de bir hikayeci olarak 1908'den sonra cemiyetimizde meydana gelen «batı taklitleşimini» ortaya koymuştur.

Askerliği sırasında Ömer Seyfeddin Balkanlar'da bulunmuştur. Robert Kolej'in ayaklandırdığı Bulgar Komitacılarının, Hristiyan papazların ve Rus'ların tahrik ettiği Yunan asillerinin Balkan Türklüğüne reva gördüğü en feci zulümleri Ömer Seyfeddin'in hikâyelerinde sayfa sayfa okumak mümkündür.

Ne yazık ki, milletin buhranını ortaya seren Ömer Seyfeddin işi bu noktada bırakmıştır. Buhranın faillerini araştırmak hususunda ihmalkâr davranmıştır. O yılların cemiyet hayatında gözle görülen buhranı; şair ve yazarlarımızın hayatlarında ve eserlerinde kendini gösterir. O İttihat ve Terakki'ye bazı arkadaşlarının ısrarı üzerine girmiştir. Fakat sonraları Enver Paşa'nın, Cemal ve Talat Paşa'ların ihanetlerini farketmiştir. «Memlekete Mektup» adlı hikâyesinde onlar hakkında bakınız neler diyor; «Bu asrın müliyet hakikatını en anlamayan, en milliyet hissinden mahrum iki cahil şahsiyeti Enver'le Cemal'i Türkçü sanıyor. Mantığı kararmış Enver'in...»

İttihatçılar memleketten, kaçınca, onların hainliği daha iyi anlaşılıyordu. Ömer Seyfeddin, bu mason çetesine en fazla hücum eden hikâyecilerimizden birisidir. Bu ihanetler karşısında kendisini tutamaz.

«Bir milletin bire kadar açlıktan ölmesi için toplu tüfekli teşkilat yapan Topal'ı. Bu alcağı tutanları öldürecekim. Yenecek ne varsa ortadan kaldıran, altıyüz yıllık bir devletle birlikte kocaman masum Türk Milletini fakrûddem kılıcından geçirenleri geber-teceğim. Evet, bu milleti hükûmet mahvetmek istiyor. Bunda artık hiç şüphem kalmadı! Bunda şüphesi olan eşektir. Topal o bütün kara çete teşkilâtı, o Karasulu Bayram-zâdeli meş'um teşkilât, yedi başlı bir ejdartağı gibi memlekete sarılmış, kanımızı, iliğimizi kemiğimizi emiyor. Evet öldürmeliyim. Onlardan bir tanesini öldürmek, siperde yedi düşman neferi öldürmekten çok, hem pek çok hayırlı...»

Hem o yılların acı tecrübelerini hatırlamak için hem de Ömer Seyfeddin'in doğum yıldönümü münasebetiyle, onun çok güzel bir hikâyesini okuyucularımıza takdim edeceğiz. Bu hikayenin adı Pic'dir. Bizdeki batı hayranlarının, kendini ve milletini inkâr edenlerin ruh hallerini ortaya koyması yönüyle çok önemlidir. «Bütün varlıklarıyla Avrupa'ya kadar hemen hiç uyumadım. Hep Ahmed Nihad'ın mektepteki tatsız, biçimsiz hallerini ve soğuk reveranslarını, garip vazivetlerini düşünüyorum ve sonra İstanbul'da Türklüğünü inkâr eden, Türklükten nefret eden Türklüğü hakir görüp, bütün varlıklarıyla Avrupalaşmaya çalışan uzun turnaklı, son moda esvaplı, tek gözlüklü züppeleri hatırlıyorum içimden: «Acaba bunların hepsi pic mi? Hepsinin anneleri Bevoğlu'nda mı geber kaldı?» diyor; korkunç kabuslar arasında yırtıldı al ve harap hilâller içinde yükselen tunç ve ateş renginde büyük, siyah ve kanlı haçlar görüyordum.»

SÜPHE VE NAZIM HİKMET

Ne kadar inkâr edilirse edilsin Nazım Hikmet'te bu buhranlara düşmemiş değildir.

Son Otobüs adlı şiirinde:

«Yeniden vardım mihenge inandığım seyle-ri,

«Çoğu katıksız çıktı çok şükür.» demesi bile onun içinde bulunduğu devamlı endişeleri ortaya koymaz mı?

Nazım'la beraber on üç yıl Moskova'da kalıp onunla arkadaşlık yapan Ekber Babayaf onun şiiri hakkında şunları söylüyor:

«Mayakovsky'ler Bağrışkylere, Sivetloflara kuvvetli şiir yazdırırlar. Nazım'a da o heyecanlı şiirleri yazdırmıştır. O zamanın Sovyet şiirindeki muhteva hem Sovyet şairlerinde, hem de Nazım Hikmet'te müşterektir. Nazım Hikmet Sovyet şairlerinin bulduğu şekillerden faydalanmıştır.»

Ayrıca Nazım'ın şiiri bugün modasını çoktan geçirmiş kuru bir şiir örneğidir. Türkiye'deki komünistler bile onun şiir tekniğini katıy-ven kullanmamaktadırlar.

Ayrıca Nazım'ın şiiri bugün modasını çoktan geçirmiş kuru bir şiir örneğidir. Türkiye'deki komünistler bile onun şiir tekniğini katıy-ven kullanmamaktadırlar.

Nazım Hikmet'in şiirinde işlenen konuların başında inançsızlık gelir.

«Çoğunluk gidemiyor, adını bile duymamış operanın
Çoğunluğun gittiği kimi yerlere ben de gitmedim
21 den beri
Camiye, kiliseye, tapınağa, havraya,
büyüceye
Ama kahve falına baktırdığım oldu.»

İTİRAF

O, Moskova'ya 19 yaşında kaçmıştı. Kaçışının ikinci yılında Moskova sefirimiz ona: «Memleket senden vazife bekliyor, Türkiye'ye bir an önce dönmelisin. Öğretmen olarak Türk çocuklarına hizmet edeceksin, senden bunu bekliyoruz.» De diğince,

«Rusya'yı sevdim. Dönmeyi düşünmüyordum. Hem Türkiye'de otuz sümüklü çocuğu okutmayı hiç aklımdan geçirmiyordum.» Cevabı: «vermiştir. Bu cevap da onun Komünist olmasında iktisadi bir kaygının bulunmadığını göstermez mi?

Neticeyi Kaplan'ın bir cümlesiyle bağlayalım:

«İçki isyanla dolu olan şaire komünizm, anesini elinden alan ve böylelikle kendisine en büyük hakarete bulunan insanlara karşı kullanılacak en kuvvetli silah olarak görünmüş olmalıdır.»

millî kültür lügatçesi

İSLAM AKAIĐI

Telif Eden: İmam Ömer Nesefî 6 Şerh eden Allâme S. Taflazani

ÖLÜM VE ECEL

Öldürülen bir kimse eceli ile ölmüştür. Ölüm de bir varlıktır. Ölüm upkı hayat gibi Allah'ın bir yaratığıdır. Beşeriyet için ölümü yaratmak veya yoketmek imkânsızdır.

Allahü Teaâlâ buyuruyor:

«O (Allah) ölümü de, dirimi de yaratandır...» (1)

Ecel birdir. «Öldürülen bir adam, daha fazla yaşayacaktı» denemez. Ölümün vakti, yani ecel değişmez:

«O ecelleri gelince ne bir saat geri bırakabilirler, ne öne alabilirler.» (2)

RIZIK MESELESİ

Haram edilmiş şeyler de rızıktır.

Rızık; Cenab-ı Allah'ın canlılara yemeleri için verdiği her şeydir. Bir şeyin rızık olması onun haramlık vasfını kaldırır. «Allah insanı rızıklandırdığına göre, Allah'ın insana rızık olarak verdiği (şarab veya domuz eti gibi) aslında haram olan şeyler, haram değildir.» demek küfürdür.

Helâl olsun, haram olsun herkes kendi rızığını yer. Bir insanın kendi rızığını yememesi veyahut başkasının onun rızığını yemesi düşünülemez. Allah'ın bir mahlûk için tayin ettiği şeyi başkasının yemesi imkânsızdır.

DALALET VE HİDAYET

Allahü Tealâ dilediği kimseyi sapıklıkta, dilediği kimseyi hidayette kılar. Allah hidayet ve delâleti yaratır, insan da kazanır. Kul kurtuluşu veya sapıklığı seçer, Allah da onu halkeder.

«Allah, kul için sadece hayırlı olanı yaratmalıydı» denemez

KABİR AZABI KABİRDE NİMETLENME KABİR SUALİ

Kâfirlere ve mü'minlerden bazı günahkârlara kabir azabı, itaat edenleri kabirde nimetlendirmek. Münker ve Nekir'in (3) suali Kitab ve Sünnet ile sabittir ve gerçektir:

«(Kabir azabından biri de) ateştir ki, onlar sabah, akşam arzolanacaklar, kıyametin kopacağı gün de Fir'avn hanedamını azabın en çetinine sokun» (denilecek.)» (4).

İbnü Abbas (R.A.) dan; Nebî (S.A.S) iki kabrin yanından geçerken buyurdu ki: «Muhakkak bu ikisi de azâb görüyorlar. Gördükleri azâb da çok zor olan bir iş için değil. Onlardan birisi idrardan sakınmaz ve temizlenmezdi. Diğeri ise lâf getirip götürerek halkın arasını ifsâd ederdi...» (5).

Ayet ve hadislerle sabittir ki, kabir azabı hakdır. Fakat azabın keyfiyeti bize bildirilmemiştir. «Ölü idrak etmez dolayısıyla azâb mümkün değildir» diyenler kâfirlerdir. Zira Allah'ın, cansız telâkki ettikleri maddeye, bu azâbı hissedecek bir hayati-

ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLME

yet vermesi, kâinatı yoktan vareden Alah'ın kudreti yanında, hiç mesabesinde bir iş-tir.

Öldükten sonra dirilmek hakdır.

Allah buyuruyor:

«Sonra siz kıyamet gününde tekrar diriltilip kaldırılacaksınız.» (6).

Süphe ki kâinatı yoktan vareden kuru danelerden hayat dolu bitkiler çıkar, birer damla sudan canlılar meydana getiren Allah, öldükten sonra kulları yeniden terkip etmeye kadirdir.

Amellerin ölçülmesi hakdır.

Cenab-ı Allah buyurmaktadır:

«(Herkesin dünyada yapıp etdiğini) tartmak da o gün hakdır.» (7).

Ahirette kula verilecek kitab da hakdır.

Bu kitapda kulların hayırları ve hataları bildirilir:

«... Kıyamet günü onun için bir kitap çıkaracağız ki, neşredilmiş olarak kendisine kavuşacak.» (8).

«Artık kitabı sağ eline verilmiş olana gelince der ki; «Ahn okuyun kitabımı. Çünkü ben hakikaten hisâbıma kavuşacağımı bilmişim.»

«Kitabı sol eline verilmiş olana gelince, o da der ki; 'Ah keşki benim kitabım verilmeseydi'...» (9).

«(Kitabı sağ eline verilen kimse) kolayca bir hisab ile muhasebe edilecek o.»

«Amma kitabı arkasından (solundan) verilen kimse derhal helâkini temennî edecek, o şiddetli ateşe girecek.» (10).

Ahirette Allah'ın kullarına sual sorması hakdır.

KEVSER HAVUZU

Kevser havuzu hakdır.

Cenab-ı Hak buyurur,

«(Habibim) Biz sana hakikaten, kevseri verdik.» (11).

Resûlü Ekrem ise,

«Benim havuzum bir aylık yoldur. Onun suyu süttten daha beyazdır. Onun kokusu miskten daha güzeldir. Bardakları semânın yıldızları gibidir. Ondan içen kimse artık ebediyyen susamaz.» buyurmuşlardır. (12).

SIRAT KÖPRÜSÜ

Sırat köprüsü hakdır.

Bu, cehennem üzerine kurulmuş bir köprüdür. Cennetlik olanlar geçer, cehennemliklerin ayağı kayar. Peygamberimizin bildirdiğine göre,

«... Mü'minler sıratı göz açıp yumuncaya kadar (kısa bir zamanda), şimşek gibi, rüzgâr gibi, kuş gibi, ata veya binitlere binmiş gibi geçerler...» (13)

CENNET VE CEHENNEM

Cennet ve Cehennem hakdır. Cennet ve Cehennem yaratılmıştır ve şu anda da mevcuttur. Zira Allah (C.C.) buyuruyor

«Ey Adem sen eşinle beraber Cennete yerleş...» (14).

Ayrıca cennet ve cehennem hazırlandığını bildiren âyetler vardır.

«Cennet takvâ sahipleri için nazırlanmıştır.» (15). «Cennet Allah'a ve Peygamberine iman edenler için hazırlanmıştır.» (16). «Cehennem kâfirler için hazırlanmıştır.» (17).

Cennet ve Cehennem sonsuzdur. Hiç bir zaman yok olmaz ve içindekiler de yok olmayacaklardır. Cenab-ı Allah buyurur.

«İman edip de iyi işler yapanlar cennetlerde ebedi kalıcıdır.» (18)

«O inkâr edip kâfir olanlar ve zulmedenler cehennemde ebedi kalıcıdır.» (19)

BÜYÜK GÜNAHLAR VE İMAN

Büyük günah, mü'min olan kulu, iman dan çıkarmaz ve küfre de sokmaz.

İbnü Ömer'den rivayet edildiğine göre büyük günahlar şunlardır,

1. Haksız yere adam öldürmek.
2. Namuslu kadına iftirâ etmek.
3. Zinâ etmek.
4. Harpten kaçmak.
5. Sihir yapmak.
6. Yetim malı yemek.
7. Müslüman olan ana-babaya âsi olmak.
8. Haramda ileri gitmek.
9. Fâiz yemek. (Ebu Hüreyre'nin ilâvesi).
10. Hırsızlık yapmak.
11. İçki içmek. (Hz. Ali'nin ilâveleri).

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

- (1) El-Mülk Suresi, âyet: 2.
- (2) El-A'raf Suresi, âyet: 34.
- (3) Kabirde ölüye Rabbi, Dinî ve Peygamberi hakkında sual soran melekler.
- (4) El-Mü'min Suresi, âyet: 46.
- (5) Buhârî: 4/55, Müslim: 2/34, Ebu Dâvud: 1/11, Tirmizî: 1/53, Nesâi: 1/26, İbnü Mâce: 1/26.
- (6) El-Mü'min Suresi, âyet: 16.
- (7) El-A'raf Suresi, âyet: 8.
- (8) El-İsra, Suresi, âyet: 13.
- (9) El-Hakkâ Suresi, âyet: 19, 20 ve 25.
- (10) El-İnşak Suresi, âyet: 7, 10, 11, 12.
- (11) El-Kevser Suresi, âyet: 1.
- (12) Buhârî, 81/52 — Müslim, 43/9 — Tirmizî, 35/15 — İbnü Mâce, 37/36.
- (13) Buhârî, 97/24 — Müslim, 1/81 — Tirmizî 36/29.
- (14) El-Bakare Suresi, âyet, 35 — El-A'raf Suresi, âyet, 19.
- (15) Âlû İmran Suresi, âyet: 133.
- (16) El-Hadid Suresi, âyet: 21.
- (17) El-Bakare Suresi, âyet 24 — Âlû İmran Suresi, âyet: 131.
- (18) En-Nisâ Suresi, âyet: 122.
- (19) En-Nisâ Suresi, âyet: 169.

Demir karaborsası devam ediyor!

Mecmuamızın ikinci ve üçüncü sayılarında Ereğli Demir Çelik tesislerindeki grevden sonra piyasada demir fiyatlarının süratle yükseleceğini haber vermiş ve bunun sebeplerini tahlil etmiştik. Ayrıca millî ekonomiye büyük bir darbe olan bu hadiseden sonra sanai hayatımızda da şiddetli bir krizin meydana geleceğini söylemiştik.

Nitekim son günlerdeki hadiseler ve demir piyasasındaki gelişmeler haberlerimizi doğrulamaktadır. Piyasada karaborsa had safhaya varmış ve yüksek fiyatlarla dahi demir elde etmek güçleşmiş bulunmaktadır. Demir piyasasındaki bu sıkıntı ile ilgili olarak Sanayi Bakanlığı bir bildiri yayınlamış, stok yapanların ellerindeki demirlerinin müsadere edilip piyasaya verileceğini ve stokçular hakkında kanunî muameleye girişileceğini bildirmiştir. Fakat bu hususta hiçbir teşebbüs yapılmamış, stokçu gayri müslimlerin ve vurguncu tüccarların yüksek kazançlarına dokunulmamıştır.

Bilindiği gibi uzun zamandan beri Türkiye'nin demir ihtiyacının büyük bir kısmını Ereğli Demir-Çelik ve Karabük Tesisleri karşılıyordu. 1969 senesinin sonlarına doğru bütün ihtiyaç tamamen bu tesisler tarafından karşılanacaktı. Fabrikanın tam kapasite ile çalıştığı bir sırada işçi işveren ihtilâfları körüklenerek ve işçi tahrik edilerek Ereğli grevi tezgâhlandı. İşçinin devamlı tahrik edilmesi ve ihtilâfın kısa zamanda giderilerek grevin sona erdirilmesi hususunda idarecilerin ve hükümetin ihmalkâr tutumları yüzünden tesisler uzun müddet çalışmadı. Bu müddet içinde Fabrikanın yüksek fırını donma tehlikesi ile karşı karşıya kaldı.

Bu dev tesislerin susması ve maliyeti milyarlarca mal olan yüksek fırının soğuması millî sanayie, millî ekonomiye büyük zararlar verecekti. Çünkü Türkiye sanayinin kalbi bu tesislerde atıyordu.

Bu dev tesisler susarsa memleketimizde karaborsa konuşacak, Yahudi spekülâtorler millî servetten milyonlar vuracaktı. Demir fiyatları süratle yükselecek ve ham madde bulamayan yüzlerce fabrika duracak. binlerce işçi işsiz kalacaktı. Bu mazlum milletin alıntıları millî servetin bir kısmı demir ithali için dışarıya akacaktır. Çelik sac işleyen madenî esva fabrikalarının, demir kütük işleyen haddehanelerin bacaları tütmez Anadolu'daki demir dövecek havatını kazanan demirci ustalarının körükleri çalışmaz olacaktı. Demir işleyen bütün is kolları kendilerini bu akıbetten kurtaramayacaklardı. Böylece millî sanayimiz yeni bir girdabın içine vuvurulanacaktır.

Nitekim grev süresi içinde işçi, Türkiye'yi bu kadar sarsacak bir felâkete gövumacak kadar tahrik edildi. Fabrika greve devam edebilirdi ama, yüksek fırın Avesi'nin bir an bile greve tahammülü yoktu. Çünkü o soğuduğu zaman bir demir yığınının ibaret olacak ve fırınları artık çalışmavacaktı. Fakat grevi tezgâhlayan hain eller ona bu akibeti hazırlamaktan çekinmediler. Böylece sanayimiz temelinden sarsıldı.

BİR ÖRNEK

Bu tip grev hareketlerine Batı memleketlerinde de rastlanır. Ancak bu kadarlık Fabrikalarında yapılan grevde Büyük Baca'ya Alman işçiler hiç dokunmamışlar yani onu grev müddeti içinde tam kapa-

tahripkâr olmaz. Meselâ 1969 Kasım'ında Almanya'da KLÖCKNER A.G. Demir Çe-site ile çalıştırmışlardı. Böylece fabrikada grev olduğu halde baca kurtarılmıştı. Kanunsuz ve sendikanın taraftar olmadığı bir grev olduğu halde Alman işçisi millî sermaye mevzuunda hassasiyet göstermiştir. 70 binden fazla işçinin çalıştığı KLÖCKNER Fabrikasında Yüksek Fırın bir tehlike ile karşılaşmamıştı.

Türkiye'de ise grevler zaman zaman millî sanayii tahrip hususunda gayri millî kuvvetler tarafından kullanılmaktadır. Beynelmîlel Yahudi Sermayesinin ve ona tabi olan politikacıların sefaletle başbaşa bıraktıkları işçiler, çeşitli vaatlerle grevlere sürüklenmekte ve büyük millî kayıplar doğmaktadır.

GAYRİ MİLLİ SERMAYE SANAYİMİZİ İSGAL EDİYOR

Grevler, ham madde darlığı v.s. gibi müşkülli büyük sermayeli yabancı firmalar, sanai ve ticarî hayatımıza büyük nisbette tesir eden yahudi, rum, ermeni sanayici ve tüccarlar kolaylıkla bertaraf etmektedirler. Ancak çeşitli sahalardaki himavesiz yerli sanayi müesseseleri bu en-

gelleri aşamamakta ve iflasla karşı karşıya kalmaktadır. Böylece millî ekonomimiz daha fazla gayri millî sermayenin kontrolüne girmektedir.

İşte bugün başlangıcı Ereğli grevine dayanan demir - çelik sıkıntısı, piyasada kendisini bütün yönleri ile hissettirmektedir. Döviz darlığı yüzünden ithalatın ayardan beri yapılamamış olması da bu darlığı daha fazla arttırmış bulunmaktadır. Karaborsa sebebi ile hammadde bulamayan birçok fabrika kapanmaktadır.

Bilhassa son günlerde bütün sanayi dallarını sarsan hammadde sıkıntısı, daha çok demir ve sac ile çalışan fabrikalarda ve imalathanelerde daha fazla hissedilmektedir. Bu sanayi dallarında kitle halinde işçi tenkisiati görülmektedir. İşçi tenkisiati ve fabrikaların kapanması yüzünden binlerce işçi işsiz hale gelmişlerdir. Fabrikaların ve işçi bulma kurumlarının kapıları iş arayan işçilerle dolup taşmaktadır. Meselâ sadece Karabük'te Demir Çelik işletmelerinden demir kütük alamayan özel sektöre ait 20 haddehanenin faaliyetlerini tatil etmesi üzerine, bu iş yerlerinde çalışan 2000 işçinin işine son verilmiştir.

Makarios mu yoksa Türkler mi tehlikede?

(Baştarafı 10. sayfada)

kendi prestijini düzeltmesi ve seçimleri kazanabilmesi için bizzat kendisi tarafından ortaya konmuş bir oyun olduğu ihtimalini kuvvetle hissettiriyor.

Zaten hadiseden birgün evvelki bir Rum gazetesinin suikast teşebbüsünü haber vermesi hadisenin bir oyundan ibaret olduğu ihtimalini kuvvetlendiriyor.

Bu durum, kuvvetli bir ihtimal olarak düşünülebilir; şu hususu da göz önünde bulundurmak lazımdır. Hatırlanacağı üzere birkaç sene önce Bayraktar Camiine ve Hala Hatun Türbesine sabotaj yapılmıştır. Sabotaj yapanlar Kıbrıstaki gizli bir Yahudi teşkilâtına mensup iki Fransız Yahudisi idi. Gaye Kıbrıs, buhranını ortaya çıkarmak, bu vesile ile Beynelmîlel Yahudiliğin Türkiye ve Yunanistan üzerindeki gerginlik politikasının devamını sağlamaktır. Bu gün de Kıbrıstaki Ulusal Cephe adlı bir teşkilat su yüzüne çıkarılmıştır. Bu teşkilat hakkında henüz bilgilerimiz tam değildir. Düşünülebilir ki Ulusal Cephenin yapmış olduğu bu suikast teşebbüsü, onların Makariosa karşı olduğunu göya fiilen isbat etmiş olacak, dünya efkar-ı umumiyesi bu yöne kanalizasyon edilmek suretiyle ilerideki Türk katliamlarına fırsat hazırlanacaktır. Böylece Türklerle yapılacak katliamlar Makariosla Ulusal Cephenin çatışması şeklinde lanse edilebilecektir. Tıpkı Çin ile Rusya arasındaki çatışmaların Doğu veya Batı Türkistandaki Türklerin imhasına sebep olduğu gibi.

Suikast teşebbüsü hakkında gelişen haberlerden anlaşıldığına göre, şimdilik bu ihtimaller düşünülebilir. Fakat hadise henüz vuzuha kavuşmuş değildir. Zaman hadise üzerindeki gizliliği kaldıracaktır.

Biz milletimize hazırlanan her komployu derhal acıklavacağız.

NETİCE

Kıbrıstaki papaz ve çeteciler arasındaki Macera bizi hiçbir zaman aldatmamalı ve bunların arasında ideolojik bir ihtilafın bulunduğu kanaatine sevk etmemelidir. Bütün anlaşmazlıklar yurtdışı da izah edildiği gibi Kıbrıstaki Müslüman Türklerin bir an evvel imhası meselesinden çıkmaktadır.

Fakat gırası tarihen sabittir ki sol ideoloji (Yahudilik, Hristiyanlık Komünizm, Faşizm v.s.) ve bunların cebri tatbikatı olan emperyalizm ka-

di iç buhranlarının neticesinde çöker.

Kıbrısta mazlum ve silahsız insanları vahşice katleden gerçek emperyalizmin maskeli ve maskezi ajanları birbirleriyle boğuşurken mazlum insanların gelişen millî mücadeleleri ile bir gün tarihe gömülecektir.

İnönü neyi ispathıyor

(Baştarafı 4. sayfada)

mek, herhalde İnönü'nün oldukça işine varamaktadır. Türkiye bir sıkıntıya itilmeye çalışılmaktadır. Kıbrıs meselesinin iyice kızıştığı bir zamanda, Türkiye'yi kabine buhranlarına itenlerin iyi niyete sahip olmadıkları bellidir. Hükümet buhranını da A.P. deki milliyetçilerin ihracından doğduğu malumdur. Durum bu olunca İnönü'nün Demirel'i sağcı bir lider olarak lanse etmeye kalktığı ortaya çıkmaktadır.

İnönü bütçe müzakerelerinde Demirel'i, gizli toplantılarda «aşırı sağ partiden tasfiye edeceğim» demesine rağmen, açık temaslarında bunun tam aksi bir yol takip ettiğini söylüyor. Çok doğru. Demirel bunu yapmıyor mu? Veya yapmadı mı? Hem bu gizli toplantılar sözünü sarahata kavuşturması lazımdır. Nedir bu toplantılar? Mason cemiyetleri mi?

Türkiye'de gelip geçmiş hükümetler bütün bu çatışmalara sahne olmuşlardır. Fakat çatışmalar hep dışta kalmıştır. Millî meselelerde birbirinde kopan, ayrılan bu şahısların Türkiye'de gayri milliliği hakim kılma hususunda beraber hareket ettikleri tarihen sabittir.

Bu ise Türkiye'de tatbik edilen sistemin demokrasi olduğu hususunda, milleti şüphelere sürüklemektedir. Milleti dine, kültürüne, yaşayışına açıkça muhalefet eden veya dolayısıyla bir muhalefetin içinde bulunan partileri teker teker savmaya lüzum yoktur. Milletin inanc ve kültürü kendini politika sahnesinde gösteremezse hangi demokrasiden bahsedilir?

İNKİLÂB İLMİ

Nazi teşkilâtlanmasının başlangıcı:

Hitler ordudan çıktıktan, 1. Cihan Harbi bittikten sonra; bir kaç arkadaşının meydana getirdiği küçük aile toplantılarında konuşarak ideolojisinin dayandığı temel fikirleri işliyor. Küçük aile toplantılarından, kısa bir zaman içerisinde, diğer büyük toplantılara doğru giderek, ideolojisinin halk arasında konuşulur hale gelmesini temin ediyor. İdeolojisine inanan insanlar çoğalıyorlar.

Safha yine aynı; bir inkılâpçı fikir kafada doğuyor. Bu inkılâpçı fikrin uğrunda mücadele etmeye hazır insanlardan meydana gelmiş küçük bir grubu doğuyor. Bunların hepsi aynı iman ve kültürle doluyorlar. İdeolojinin etrafında kadrolaşma teşekkül ediyor.

Hız. Muhammed (S.A.S) Allah (C.C) tarafından kendisine bildirilen haber üzerine, ideolojinin temellerini iyice öğreniyor ve bunu en yakınlarından meydana gelmiş olan küçük bir gruba bildiriyor. Dört - beş kişilik olan bu grubu ideolojiye inanmakta, ona fikren bağlanmakta, manevî otoritesine güvenmektedir. İşte Allah (C.C) tarafından seçilmiş olan ideolojiye bağlılık, onu fikri otorite olarak kabul etme hali küçük grubu ashaplaştırıyor.

İslâm ideolojisi, tahakkuku istenen hedef, kâfalarındaki düşünce fertlerde his, akıl ve şahsiyetin temeli akide haline geliyor. İdeoloji uğrunda mal ve can feda ediliyor. İnkılâp hareketini muvaffak kılan ana sebep teşekkül ediyor.

Hız. Muhammed (S.A.S)'de faaliyetine evvelâ küçük aile meclisi içerisinde başlıyor. Daha sonra tebliğ; akrabaların, kabilelerin uyarılması şekline geliyor.

İnkılâp hareketinin yürütücüsü olan teşkilât; şahısların tahakkuku istenen bir ideal etrafında birleşmeleri ve kaynaşmaları demektir.

Bu tarife göre teşkilât, ideal ve onun etrafındaki şahıslardan ibarettir.

Teşkilâtın tohumu ve usaresi, akideden doğan ideolojidir. İdeoloji, birleştirdiği ve kaynaştırdığı şahısların kafa, gönül ve hareketlerinde tek hâkim hale gelmelidir. İdeoloji teşkilâtın esası ve ölçüsüdür.

İdeolojinin temelleri bir grup insanın kafasında doğup, şahıslanmaya başlarsa, şahısların sayısı ne olursa olsun, bir teşkilât doğmuş demektir.

Teşkilât; şahıslanmış ideolojidir. İdeoloji düşüncesi şahıslara maddehayat ve hadiseler hakkında bir fikir vermekle beraber insan cemiyetlerinin yaşayacağı düzeni ve bu hedefe vasil olmanın yolunu gösterir.

Teşkilât; ideolojinin hâkimiyeti altında bir vücut olmuş şahıslar demektir.

Şu halde teşkilâtlanmalarda iki unsur vardır:

1. İdeoloji,

2. İdeolojiye bağlanan, ona hayatını vakfeden şahıs.

Doğmuş olan teşkilât tomurcuğunun gelişmesi, serpilmesi ise ideoloji uğrunda yapılan mücadele ile mümkündür. Teşkilât, ideoloji tarafından çizilen hareket rayı üzerinde mücadele eder ve muvaffak olur.

«Teşkilât, şahısların ideoloji etrafında kaynaşmalarıdır.» dedik. Teşkilâtın esası olan ideoloji, taraftarları arasında kendiliğinden bir hürmet uyandırır. Bu hürmet

7

ideolojinin yegâne hak olduğu inancından doğar.

Taraftarlar ve sempatizanlar üzerinde ideolojinin ve onun şahıslanışı olan teşkilâtın fikri, manevî bir otoritesi teşekkül eder.

Hareket askeri ve siyasi kudretleri ideolojisi emrine soktuğu zaman, teşkilât maddî, askeri, siyasi otorite haline almış olur. Bu safhada ideolojinin te'vid kudretlerinden biri de devlet iktidarındır.

Dedik ki: «Teşkilât evvelâ fikri otoritesini meydana getirir. Oradan, manevî otorite safhasından, -başarırsa- siyasi ve askeri otorite safhasına geçebilir.» Yani siyasi ve askeri vasıtaları, kudreti, iktidarı kendi ideolojisi nâmına kullanır. İşte bu safhada bir ideoloji hem siyasi ve askeri vasfını kazanmış, hem de teşkilât siyasi ve askeri bir iktidarla meczedilmiş demektir. Bir inkılâpçı teşkilâtın muvaffak olabilmesi için işte bu otorite safhalarından geçmesi gerekir.

Teşkilâtlar fikri -manevî- otorite safhasından siyasi otorite haline nasıl inkılâb eder?

Bu sualin cevabı şudur: Teşkilât, ideoloji nâmına yapılacak, sarsılmaz ve devamlı mücadele ile siyasi otorite haline gelir. Bu kanuna uymayan teşkilâtlar veya teşkilâtçılık hevesleri mağlup olmaya mahkumdur. Dünya buna benzer teşkilât heveslerinin meydana getirdiği şekli teşkilâtların fosilleriyle doludur. Büyük bir inkılâbı başaran bir teşkilât zafere; hasımlarını, gizli ve açık muhaliflerini teker teker ortadan kaldırarak, bunları iradesine ideolojisine bağlanmaya mecbur ederek safha safha yükselmiş, fikri otorite safhasından siyasi otorite safhasına ulaşabilmiştir.

Zikredilen bu kanuna uygun olmayan, yani mücadele kanununu kabul etmeyen, kendilerini buna göre yetiştirmeyen, mücadele etmek ehliyet ve kaabiliyetini kazanamayan teşkilâtlar bir müddet sonra, fikirleriyle birlikte tarihe gömülürler. Aynı fikrin yeniden muvaffak olabilmesi; bu fikri kendi imanları haline getirmiş ve bu iman için hayatlarını fedaaya hazır imanlı, iradeli, karakterli ve mücadele kabiliyetlerini en yüksek hadde çıkarmış olan kuvvetli grupların mücadelesiyle mümkündür. Bu gruplar, dünya tarihinde, zaman zaman ortaya çıkar ve ölmüş zannedilen fikirleri yeniden ihya ederek eski ideolojileri diriltir ve tatbik mevkiine koyabilir.

İdeolojinin zaferi teşkilâtla mümkündür. Teşkilâtın kuvvetlenmesi de sadece mücadeleyle kaabildir. Bu kanuna riayet etmeyen teşkilâtlar ideolojilerini yaşayamır bir hale getirememişlerdir. Aksine, bu kanuna bağlı olan teşkilâtlar ve inkılâpçı hareketler, yeryüzünde, muvaffak olmuş ve ideolojilerini insanlar için yaşanması mecburi bir hayat tarzı haline getirebilmişlerdir.

Teşkilâtlanmada tesbit ettiğimiz kanuniyetimuhelif hareketlerde aynen buluruz:

Teşkilât mücadeleyle büyür, mücadeleyle zafere kavuşur. Hız. Muhammed (S.A.S)'in ve küçük bir grubu olan ashapının bir dünya teşkilâtı haline gelmesi ve Medine'de cihanşümûl bir imparatorluğun temellerini atabilmesi bu mücadele kanununa riayet mücadele kaabiliyet ve ehliyetini en

yüksek hadde çıkarmakla mümkün olmuştur. Hız. Muhammed (S.A.S) ve ashapı İslâm ideolojisini büyük bir heyecanla tutmuşlar, onu hayatlarının gayesi haline getirmişler ve onun uğrunda çektikleri tahkir, hakaret, şiddet ve her türlü eziyete karşı mücadele etmişler ve muvaffak olmuşlardır.

En büyük bir vahşetle ashaba karşı yapılan hakaretleri, şiddetleri ve zulmü hatırlayalım:

Bilâl-i Habeşi, Ammar İbnü Yâsir ve buna benzer müslümanlar, Mekke küfür iktidarının kendilerine gösterdiği reaksiyona karşı büyük bir mücadele yapmışlardır. Dâvâlarından taviz varmayarak, ideolojilerinin propagandasını yapmışlardır. Bilâl-i Habeşi her türlü zulme karşı «AHAD» di-yordu. Ammar İbnü Yâsir'in anne ve babasının şehid edilirken söyledikleri söz bir dâvâya bağlılığın, ideolojinin şahıslanmış olmasının muhteşem misalidir. Onlar, zulmün en iğrenci kendilerine reva görülürken, üzülen peygambere; «Yâ Resûlallah, vallâhi cenneti görüyoruz.» diyorlardı.

Hız. Muhammed (S.A.S)'e karşı yapılan iftiralar, hakaretler hiçbirini yıldırmamıştı. Çünkü onlar, dâvâlarının en ulvî heyecanı ile doluydular. Bu heyecanı yaşayıp, ideolojinin icabettirdiği mücadeleyi yaparak teşkilâtlandılar ve yükseldiler. Bu mücadelede hiç bir kayba ehemmiyet verilmedi. Muvaffak olabilmek için sarfedilen feda kârhklar, hudutsuz denecek kadar, çok idi. Hiç bir zaman hedefe doğru gidiş durdurulmadı. Onlar için her bir mağlûbiyet, zafere ve yüksek hedefe varmanın basamağı oldu. Yakınların, akrabaların kaybı dâvanın heyecanını yükseltti, ashapı bölünmez bir kitle yaptı, dâva durmadı.

Ölenler, kaybedilenler ilâhî hedefe vusûl için canlarını seve seve davaya verdi. İşte bu inkılâpçı heyecan onların mücadelesini en yüksek hadde vardırdı. Mücadele etmek heyecan ve gayreti bu tarzda yüksek oldukça inkılâplar muvaffak olur. Hız. Muhammed (S.A.S.) en yakınlarını kaybetmiş olduğu zamanlarda bile dâva yavaşlamadı, durmadı aksine inkılâbın temposu yükseldi ve hızlandı. İnkılâp yürüyüşünü hiç bir şey durdurmadı. Hız. Muhammed (S.A.S.) en yakınlarını Uhud'da kaybetti. Müslümanların pek çoğu gazalarda yakınlarını kaybettiler. Hız. Muhammed (S.A.S.) amcasını Uhud'da kaybetti. Hız. Hamza (R. A.)nın cesedi parçalandı. Peygamber üzüldü. Fakat bu üzüntü onu ve inkılâpçıları hareketsizliğe sevketmedi. Bugünkü müslümanların durumu gibi, onlar sadece ağlamadılar. Yeni bir seferin hazırlığına başladılar. Mekke müşriklerinin ordusunu, yaralı ve yorgun hallerine rağmen, takip ettiler. Onların gösterdiği şudur: Müslüman inkılâpçılar mağlup oldukları, en yakınlarını ve en çok güvendikleri insanları kaybettikleri zaman bile —bu kayıp ne tarzda olursa olsun— inkılâbı durmaz, ağılamaz, üzülmeyiz ve yeni bir taarruza, yeni bir mücadeleye hazırlanır. Onlar için her duraklama safhası ve mağlûbiyet yeni bir zafer müjdesi oldu.

Teşkilâtın mücadele içindeki inkişafını Komünist hareketlerde de görürüz:

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

TEODOR HERZL

S.S.C.B.

KARA DENİZ

TÜRKİYE

AK DENİZ

Suriye

Irak

Bagdad

İsrail

İRAN

Ürdün

MISIR

Kızıl
Deniz

SUUDİ ARABİSTAN

BASRA
KÖR.

Dr. WEISMAN

150 Kuruş